

PDF4Kurd

باب مردن

کۆمهله چیرۆکی بیانی

* باب مردن
* کۆمهله چیرۆکی بیانیی وەرگیراو
* وەرگیر: سهلاح نیساری
* پیتچن: شاسه نه م (09141805597)
* وینهی رووبه رگ:
* ئەژمار:
* چاپ:

وەرگیرانی:
سهلاح نیساری

نئوهرۆك

بۆ باجم و
ئەو بەهارەى ھەر نەھات!
بۆ ھىواى ھەرمانى
بۆ بۆ بۆ ....

ماشهریکی ئالۆسکاو

بهرام سادقی

«شتیکی نه بین و نادیار ههیه، وهکوو دهست،
قهت نایبینم، بهلام ههستی پی دهکهه له
ناخه وه.
پالم پیوه دهنی به ئەم لاو ئەو لادا...»

دهی دهی! نهختیکی دیکه سههت بهرز رابگره. نیوچاوانیش
تیکمهنی .

بزه بخه سهه لیتوت چاویش له کامیرهکه بپر، تاکوو سی
دهژمیرم وریابه نهجولیی، با وینهکهت خراپ نهبی ئاماده! یهک دوو
سی...

دوو شهو دواتر به پلیکانهکاندا سهه کهوت بۆ لای وینهگر
ههتاکوو وینهکهی وهه بگریتهوه. ناو نیشانی وینهکهی به دهستهوه
بوو (قهبز) وهبیری هاتهوه دوو شهو پیشتتر وینهگر لیتی پرسیبوو:
- کاکه ناوهکهت ؟

ئهویش ناوی خوێ پی وتبوو.

- شهش له چوار ، ئاسایی؟ یان گهوره؟

ئهویش ولامی دابؤوه:

- یهکیکیان... بۆ نمونه.

- کهوابوو سبهی شهو ئامادهیه... کات ژمیر ههشت.

هیشتا درگاکهی نهکردبؤوه، روانی کات ژمیر له ههشت لای داوه.

له بهر خوێهوه گوتی:

- ئیستا دهبی ئاماده بی.

شاگردی وینهگر له پشت میزهکه دانیشتبوو قرچه پی راست بؤوه

دوای ئهوهی ولامی سلاوهکهی دایهوه له سهه کورسیهک دانیشت،

شاگردهکهی نهناسیهوه سهیری کرد :

- لهوه دهچی بۆ خوێان له ههویلدا نهبن؟

- بۆ چی... بۆ چی... ههه ئیستا لیڤهبوو

- ئهوهش قهبزکه...

قهبزکهی له گیرفانی دهه هینا له سهه میزهکه دای نا. شاگردی

وینهگر ههلی گرتوو خویندییهوه، به ریزهوه سههریکی بۆ لهقاند:

- بهریز گیان، هی ئەم شهوه... بهلام دهبی توزیک سههبرت ههبی

ههتاکوو خوێان دینهوه.

دهبویست بلێ: (کار و زیندهگیم ههیه) تهنیا گوتی: (کار و

زیندهگی) ...

لهسهه کورسییهکه تهخت دانیشت. شاگردهکه تیگهیشته که ئهه کار

و باری ژبانی ویل کردوو، هاتوو بۆ ئهوهی وینهکهی وهه

بگریتهوه. بهلام ئیستا وینهگرهکه چۆته دهه، پهريشانه چی له

دهست دیت؟

وای به باش زانی خۆی به شتیکه وه سه رقالم بکا، دهستی کرد به هه لاندانه وهی لاپه ره کانی ئه لبۆمیک... دیسان پرسی:

- نایات؟

- چۆن نایات؟ هه ئیستا...

ئیتیر چاوی به و وینانه دا گێرا که به یه خه ی دیواره که دا کرابوون... چاره گه سه عاتیک رابرد، وینه گر هاته وه. هه ره له بهر درگاوه سه ری قسه ی دامه زراند:

به خێر بیی، گه وره م.

ئه مجار رووی کرده شاگرده که ی:

- له میژه ته شریفیان هیناوه.

دیسان له گه ل کابرا: هه ئیستا به ریتان ده که م.

ئه ویش له سه ر کورسیه که هه ستا، چوو بهر دهم میژه که، هه ره دوو دهستی خسته سه ر لیواره که ی، وینه گر له ژووری تایبه تی وینه کانی هینا:

- ئه وه هه وه؟ به لئ خۆیه تی.

ئه و، دهستی دریژ کرد وینه کانی وه رگرت نه ختیک سه یری کردن له پاشان:

- ئه وانه هه و نین به هه له دا چووی.

- چۆن، چیت فه رموو؟...

- سه هوت کردوو. من سمیلم نییه. ئه و وینانه سمیلیان هه یه...

ئه و جاریش خۆ من کلاو له سه ر ناکه م.

وینه گر به رق هه ستاوی وینه کانی له دهست سه نده وه تییان را ما دواتر سه یری ئه وی کرد:

- زۆر سه یره... به لام زۆریش له تۆ ده چی.

- له من ده چی؟ به راستی نه قلیکی خۆشه... وه لالا من ته واو گێژ بووم.

وینه گر سه ری لی سوور مابوو، تۆزیک پیشتر شاگرده که ی چووبوو ده ری (هه ر بۆ ئه وه ی نه ی ده زانی چی بکا وای به چاک زانیوو له پیش چاوی ون بی) خۆبی کرد به کارگه که دا چنگیک وینه ی هیناوه له سه ر میژه که بلاوی کرده وه له گه ل ئه وه ی دهستی له وینه کان وه ر دها له ژیر لیوه وه گۆتی:

- ئه وانه هه و نیین.

وینه ی کیژیک بوو.

- ئه مه ش هه و نییه.

ئه کسی ژنیک بوو.

- ئه وه یان چی.

وینه ی مندالیک بوو.

- ئه وه؟

ته ماشای ئه وی کرد و ئه مجار وینه که:

- ئه وه یان زۆر له تۆ ده چی. بی کلاوه... به لام سمیلی هه یه.

ئه ویش به وردی سه رنجی دا:

- بابزانم... کلاوی له سه ر دا نییه...

دریژه ی به قسه کانی دا:

- به لام «ئه وه یان زۆر له تۆ ده چی» یانی چی؟ ئه من چۆن بزنام

ئه وه وینه ی منه؟ خۆ من دمو چاوی خۆم نابینم، له بیرم نییه چۆنه.

مه گه ر ئیوه به رنامه یه کتان نییه بۆ کاری خۆتان تا کوو ئاوا وینه کان تیکه ل نه بن؟ ژماره یان له سه ر ناده ن؟

- يانی چى... ژماره‌شيان له پشت دده‌ين بهر نامه و ريكوو پيكيشمان هه‌يه به‌لام، هاوار له دهست مروفي نه‌زان، شاگرده‌كه تيكه‌لاوى كردوون. به كه‌يفى خوڤى ليكى داون.

ئه‌وه‌تاني وينه‌ى ئه‌و سى كه‌سه ژماره‌ى وينه‌ى توڤيان پيوه‌يه... به ئاخري پيرى كارمان كرد، شاگردمان هينا! هه‌ر ده‌ليى له بن گوڤي هاتوته ده‌رى... هيلكه‌و روڤى بۇ ليڤيى گوڤى تيده‌نى...
- ئاخري ولامى ئيمه بوو به چى؟ هه‌تا كه‌ى ده‌بى ليره بيم به داھول! كاكي وينه‌گر؟

وينه‌گر ديسان به وردى سهرنجى وينه‌كاني دا.

- ئه‌مه‌ش خو هه‌و نييه.

وينه‌ى، كوڤيكي ميژووي بوو.

- ئه‌وه‌تاني - خوڤه‌تى.

وينه‌كه‌ى له دهست رفاند:

- كه‌ى ئه‌وه هه‌وه؟ هيچ كوڤى له من ناچى. كه‌ى من كوڤى ئاوا له بهر ده‌كه‌م؟

وينه‌گر دانيشت به بى وازى ولامى دايه‌وه:

- ئيتر من كارىكم له دهست نايه‌ت ره‌نگبى دوو روژ پيشتر ئه‌و به‌رگوو ليباسه‌ت له بهر دا بووبى، ئه‌مرو گورييتت.

- شتى وا نابى.

- ديسان وينه‌گر هه‌ستا سهر پى شانى هه‌لته‌كاند.

- ته‌واو بوو ئيتر وينه‌يه‌ك نه‌ماوه ليره له‌و گشته عه‌كسه يه‌كيان هه‌ر ده‌بى هى تو بيت...

ئه‌و له داخو هه‌يفاندا دداني له چيره‌وه ده‌برد. دواى چهن چركه ئارام بووه، گوڤى:

- ئه‌وانه وينه‌ى من نين. شه‌ش دانه وينه‌ى 6 × 4 له گه‌ل وينه‌يه‌كى گه‌وره‌تر، بمه‌ديه با، سه‌رو دل‌تان بهر بدم. له خوڤا پوول و پاره‌ت وه‌رگرتووه...

وينه‌ گر سى پاكه‌ت وينه‌ى له بهر ده‌ستى دا نا .

- بۇ تو گه‌وره‌م پيشكه‌شت بى. تووره بوونى ناوى وه‌للا و بيللا من سه‌رى لى دهر ناهينم. ئه‌و سى ده‌سته وينه‌يه ته‌واو له تو ده‌چى وينه‌ى خوڤن يكيان به سميل و كلاوه‌وه، يه‌كيان سميلى هه‌يه و بى كلاوه ئه‌وه‌شيان نه‌سميلى هه‌يه و نه‌ كلاو. چه‌زت له هه‌ر كامپيكانه هه‌لى بگره بۇ خوڤت...

- چه‌زم؟ جا بۇ ئه‌مه چه‌زه‌زوڤينه؟ پياوى باش! كاكي وينه‌گر، يان تيكه‌لت كردووه، يان ئيمه به گه‌وج ده‌زاني مه‌گه‌ر تو كار و كاسبى ناكه‌ى قه‌ت مشته‌ريت نه‌بووه، ناته‌وى ژيانى خوڤت به‌ريوه به‌رى؟ له

كوڤى دنيا دا وا باو بووه كاتيڪ كه‌سيك ده‌چى وينه‌كه‌ى وه‌ر بگريته‌وه سى جوڤى وينه‌ ده‌نينه بهر ده‌ستى. پيى پنده‌كه‌ن پيى ده‌لين ئه‌و سى ده‌سته وينه‌يه وينه‌ى ئه‌تون كاميانت ده‌وى بۇ خوڤت. پيرى كه‌، وينه‌كه‌ت لى هه‌ل گرتم خو كوڤر نه‌بووى! نه‌سميلم هه‌بوو نه‌ كلاوم له سه‌ر دابوو نه‌ كوڤته‌كه‌شم ئاوا بوو وينه‌گر له چه‌ژمه‌تان، ليوى خوڤى ده‌كوڤژى به‌لام هيشتا هه‌ولى ده‌دا هيدى و له سه‌ره خو بى به ئارامى ولامى دايه‌وه:

- ئه‌وانه‌ى ده‌ى فه‌رموى هه‌مووى حيسابيه بى زياد و كه‌م به‌لاى منه‌وه جيگاي ريزه ته‌واوى خه‌تاي ئه‌و شاگرده گه‌مژه‌ى منه‌ ئه‌و هه‌مووى ليك داون، ژماره‌كاني تيكه‌ل كردوون، خو ئه‌گه‌ر ئاوا نه‌با به بى ئه‌وه‌ى مه‌حته‌لتان بكه‌م به‌ريم ده‌كردن ئه‌و هه‌موو چه‌له‌حانيو

سەر هيشانهشى نهدەويست بەلام من سەرم لەو سۈور سوور ماوہ چۆن ئەو سى دەستە ويئەيە لە تۆ دەچن ھەر ھەموويان تەواو عەينەھوو تۆ ئيتىر ئىستا نازانم ويئەي تۆن يان ويئەي كەسيكى ديكە تيناگەم ويئە ئەسلييەكەي ئيوە چى ليھاتووہ... چى بەسەر ھات...

زۆر بەلامەوہ سەيرە، قەلافەت و رووالەتى خۆتان نانسەنەوہ؟

- جا بۆ ئيوە ديناسنەوہ ھەتاکوو من بيناسم؟

- چۆن نەي ناسم؟ ھەر ئىستا ويئەيەكى خۆم بەدەرى با ويئەي كۆنیش بى خيرا پيتان دەليم ويئەي منە يان ويئەي كەسيكى تر، سەرم لى سوور ماوہ...

- سەرت لى سوور ماوہ؟ جا بۆ پيوستە خەلكى جەھان

ھەموويان ويئەي خويان بناسنەوہ؟

ئىستا تۆ ويئەگري، كار و پيشەت ئەوہيە. چ قەليک ھيلكەي خويى دەناسيتەوہ؟

سەير كەن چۆن كلاو دەنيئە سەر خەلكى... سى چوار رۆژيک مەحتەليان دەكەن لە كار و كاسپى دەبن، لە ئاخريشدا ئاوا ولاميان دەدەنەوہ...

چيوای نەمابوو لە داخوو حەيفاندا ويئەگر دەست نەكا بە گريان ئاويئەيەكى لە گيرفان دەر ھينا دايە دەستی:

- ھا، ئيتىر خۆ لەوہ ئاسانتەر نابى! بېروانە لە ويئەكان دەچى يان نا؟ ئەويش ئاويئەكەي رووبەرووي خوي را گرت تىي راما. دواتر ھەر بەم شيوہيەي ئاويئەكەي بە دەستەوہ بوو لە سەر كۆرسييەكە دا نيشت لە ژيەر ليوہوہ بە نيگەرانيەوہ بۆلە بۆلى بوو. لە پر ئاويئەكەي داوہ دەست ويئەگر سەرو چاوى خستە نيو ھەر دوو لەپى دەستىەوہ، ويئەگر بە ھيمنى لىي پرسی:

- ديتت؟

ئەو ھەستا سەر پى ديسان بۆ لاي ميژەكە رويشت ويئەكانى ھەلگرتو تەماشاي كردن دايەوہ دەست ويئەگر، ويئەگر گۆتى:

- ئەگەر پەلەت نەبى خاوەنى ويئەكان دینە ئیترە خەراپ نيبە ئەوانەي لە تۆ دەچن بيان بينى، بيان ناسى.

ئەو بۆ لاي درگاگە رويشت:

- دەست بېرو چاوا بەستانە قەت ئەوانە ويئەي من نين مەعلوم نيبە ويئەي ئەسلى من چى بە سەر ھاتووہ لەوہ ناچى عەكسى منت گرتبى. داوہشين بۆ ويئەگرتتەن.

كاتيک ئەو چووہ دەرى ويئەگر وەك ماران گەستەئەم سەرو ئەو سەرى ژوورەكەي دەکرد.

- وەللاھى سەيرە، خەريكە ميشكم دەتەقى. ئاخىر چۆن خويى نەناسيبەوہ؟ ئەو، ويئانە بۆ چى ھەموويان لەو دەچوون؟ دەليى لەو پەنجەرەوہ خۆم بەردەمەوہ.

شاگردەكەي وەژوور كەوت.

- ئەو كابرايە ويئەكانى وەر گرت؟ چاوم لىبوو چووہ ويئەگريەكەي ئەو بەرى.

* سەرچاوە: كتاب سنكر وقمقمەھاي خالى، انتشارات كتاب زمان، تاريخ چاپ ۱۳۵۶/۱۳۵۴

بړيكيان بۇ ماوه يه كي كورت چاك دهنوسن. به لام زورم له وان
پيشك نايه له دواييدا باش بميننه وه. چ له كونه كان و چ له تازه كان.

- زوربه ي نووسراوه كانت ئاوينه ي بالانويني ژيانى خوته. ئاخو
ئه وه هه بووني خوت زهق ناكاته وه. پيتان وايه ژيانى ئيوه به لاي
خه لكه وه گرنگه؟

+ من له مهر خومه وه رووړاستر له هر كه سيكي ديكه كه وا
دهيناسم ده توانم بنووسم. ئه و سه رچاوه يه ي من هه مه له وپه رې
زور يدايه. من سالگاريك، روژگاريك و شه وگاريك به خه ستي و
شله ژاوي به سه ربردووه... بړيك له وانه ميړانه و توژيكي به گالته و
ئو وي ديكه شي جياواز بووه. زور كه س پيمده لين: وهختيك ئه و
جه هه نده مه ي تو بوت خولقاندووين، ده يخوئنيته وه، دريژه پيداني بۇ
ئيمه زور هاسانه.

- ئايا ده زانن خوئنه راني ئيوه كين؟ جاريك وتبووت زوربه ي
خوئنه راني رومانه كانت به ندييه كانن...

+ به لئ، به ندييه كان بۇيان نووسيبيوم كتيبه كانى منيان زور به دلّه
كه سيك له وان بۇ نووسيبيوم «كتيبه كانى تو ته نيا نووسراوه يه كه
دهست به دهست و سلوول به سلوول دهگه رې» ئه وهش بۇ من
گه ورتيرين شانازييه ئيتر چيم داوه به سه ر توژهران ره خنه گري
زانستگكان. جاريك ريم كه و ته شيتخانه يه ك، كارم به كه سيك بو
له وئ يه كيك له به ند كراوه كان منى ناسييه وه و پرسى: «تو چالز
بوكفسكى نيت؟» ئه و كتيبه كانى منى خوئندبووه زوريش دوور نيبه
هر به و هوويه وه ره وانه ي شيتخانه كرابى.

- ئيوه هاوكات له گه ل موسيقاي كلاسيك شتيك دهنوسن بوچى
موسيقاي جاز و راک نا؟

وت و ويژ له گه ل چاراز بوكفسكى

(خوئنه رى كتيبه كانم زيندانيه كانن.)

چالز بوكفسكى نووسه رى مه زنى ئه مريكي. ئه و وت وويژه كه
ده خوئنه وه له ته مه نى ۷۰ ساليده له گه لى كراوه.

- پيشتر چيتان ده خوئنده وه، نووسراوه ي كيتان زياتر به دلّه؟

+ من ئيتر هيچ ناخوئنه وه. هيچم به دهسته وه نه ماوه. ده توانم
بليم كاتى خوئ زور شتم ده خوئنده وه. زياتر ئه و كه سانه ي كاريان
كردو ته سه ر ئه من، داستايوفسكى، نيچه، شوپنهاوير، هامسون، سلين،
جفرن، همينگوئي، شرود ئه ندرسون، گوركي، تورگينيف، فانته و
نووسراوه كانى به رايى سارويان. نووسه راني ديكه ش هه ن ئيستا له
بيرم نيبه.

- چ شتيك بووه هوئى ئه وه يكه ئيوه بين به نووسه ر؟

+ ئه گه ر ئه وه م زانيبا، رهنگي ئيتر نه مده توانى بنووسم.

- ئيوه زوو دهستان دايه نووسين، به لام له دواي چل به ولاره
بوون به نووسه ر. له مهر ئه و تازه نووسه رانه وه وا له ده يه ي
بيسته وه ژيانان شورته په يدا ده كا چ بيريكتان هه يه؟ ئاخو هيچت
له وان خوئندو ته وه؟

+ بروا ناكه م هيچم له نووسه راني تازه كار خوئندبديته وه.
باوه ريشم وايه زوربه ي زورى ئه وان باش دهنوسن يان هر نه بى

+ ئەو پرژ و بلاوییهی من له موسیقایی کلاسیکدا دەیناسم له نیو جاز و راکدا پیمشک نایه شتگه لیک چەند سەدهیه له نیو دلی موسیقایی کلاسیکدا ههیه و خوار و ژوور دهکا، نه وهکوو جاز، نه وهک راک ئەوه زیاتر هات وهاواره به جیگای ئەوهی به ناخدا بچیتته خواری راواله تیکی فریودهره.

— ئیوه له شوینیکدا نووسیوتانه ئەسپهکان و کهرستهی نووسینه کانتان ریگا چارهیه که بۆ هلاتن له دەست راسته قینه، بۆچی راسته قینه ئەوهنده ترستینه ره؟ ئیوه له چ شتیک دهترسن بۆچی ئەوهنده هه راسانن بۆ ئەوهنده دووره پهریزن؟

+ راسته قینه بۆ هه ریهک له ئیمه به راستی دهتوانی ترستینه ری بی. زۆرینهی ژیانهکان خۆی له خۆیدا ژیا نیکی بیده لیله که مانای، مهکانهکان و یان سازمانهکان دهیدهن و وه ریده گرنه وه. ژیا نگه لی تاکه که سی و سروشتیگه لیک که مه. من مرو ئیکی ته نیام، من له ناو خه لکدا دووره پهریزم چونکه دلپیه ستن به ته واوی ئەوانه که م و بچو که، ئەوانه به که مه وه بۆ من جیی سه رنجن. به پیچه وانه وه گیانداران (حیوانات) بوونه وه ریکی راست و دروستن، رهوت و روانینیان جوانه. مرو کان زۆر که م له وه به ستینه دا وه بهر چاو دین و هه لسه و کهوت ده که ن.

به هه من کیارۆسته می کردوویه تی به فارسی / مانگنامه ی هه مشه هری، سالی ۱۳۸۰

باب مردن

چالز بوکفسکی

دایکم سالییک زووتر له پیش بابمدا مرد هه وتوویه ک له دوا ی ئەوهی بابم مرد من به ته نیا له ماله کهیدا بووم. مالی له ئارکاردیا بوو منیش که نزیکترین که سی ئەو بووم چەند روژیک له پاش مردنی، له سه ر ریگای سانتا ئانیتا که وتمه بیری ئەوه، واچاکه سه ریکی لی هه لیم به رنامه ی کفنکردن و ناشتنی ته واو ببوو هه ربۆیه که سی ک له هاوسا کان نهیده ناسیم. خۆم گه یانده مدبه خه که، له شی ره ی ئاوه که شه ربه یه کم پر کرد و خواردمه وه، دوا ییش هاتمه ده ری ئیتر نه مده زانی چ بکه م. شی ره یه کی ئا و له هه ساره که دا بوو، کردمه وه و دهستم کرد به ئاودانی باخچه که.

هه ر ئەو جو ره ی له وی راوه ستا بووم لادرانی په رده کان سه رنجیان راکیشام له پاشان جیرانه کان یه که یه که له ماله کانیا ن دینه ده ری ژنیک له شه قامه که په ریه وه و هاته هه ساری ژنه پرسی: «ئیه وهی ده بی هینری بن؟» وه لامم دایه وه: به لی من هینریم. چەند سالییک ده بوو ئیمه بابی تۆمان ده ناسی.

ئەوجار مېردەكەى وەژوور كەوت و گوتى: «دايكىشتمان ھەر دەناسى» مەنئىش داھاتمەوہ و شئىرەى ئاوەكەم گرتەوہ و گوتم: «ئەگەر پىتان خۆشە با بچىنە ژوورى»

ئەوانىش خۆيان پىناساندم؛ تام نىلى مىلر، دوايە چووينە ژوورەوہ «زۆر شىوہى باوكت دەدەى!»

«بەلى، زۆر جار ئەو قسەيە دەژنەوم.»

بەرەوپرووى يەك دانىشتىن و چاومان لە يەكدى برى. ژنەكە وتى: خۆشەويست بوو، وانىيە؟»

- «بەلى ھەروا بوو»

«تابلوى ئەو ئاشى "با"يە لەو دەمەو رۆژئاوايەدا، چەندە سەرنج راکىشە.

- «ئەگەر پىتان جوانە بىبەن بۆ خوتان»

- «بە راستتەنە؟»

زەنگى دەرگای ھەسارى دەنگى ھات. دوو جىرانى دىكە بوون. گىسبونەكان. ئەوانىش وتیان سالانىكە جىرانى بابم بوون. لە پاشان خانمى گىسبون وتى: «ئىوہ زۆر لە بابتان دەچن!»

- ھىنرى تابلوى ئەو ئاشەى داوہ بە ئىمە.

- «زۆر جوانە، مەنئىش ئاشقى تابلوى ئەو ئەسپە ئامال شىنەم.

- خانمى گىسبون، دەتوانن بىبەن بۆ خوتان»

- «بە راستتەنە؟»

- «ئەرى، بە راستى بە راستى»

دىسان زەنگەكە ھاوارى لىھەستا، ژن و مېردىكى دىكە وەژوور كەوتن. ئىتر درگام دانەخستەوہ، دوايەش پياويك سەرى كىشايە ژوورى:

«من ناوم داگھۇد سۇنە. خىزانم چووہ بۆ سەلمانى خانە»

- «ئاغاي ھۇدسون وەرە ژوورەوہ»

زۆركەسى دىكەش تازە خەرىك بوون دەھاتن. ئەوانەى وا زۆريان ژن و مېرد بوون ئەوان مىلان نا لە پشكىنى ژوورەكان

- «دەتەنەوى ئىرە بفرۆشن؟»

- «لەوہ دەچى بىفرۆشم»

- «ئىرە گەرەكىكى باشە.»

- «بەلى ھەر وايە»

- «ئاي... چوارچىوہى ئەو تابلوى چەند جوانە. بەلام وىنەكە ھىچ دلگىر نىيە»

- «كەوابوو قەدحەكە بەرن بۆ خوتان»

- «وینەكەى چ لىبكەم؟»

- «بىخەنە نىو تەنەكەى زىلەكەوہ»

دوايە سەرنج دايە كەسەكانى دىكە. «ھەركەسەى تابلوىكەى پىجوانە ھەلىبگىرى بۆ خوى.»

ئەوانىش لە خوادايان دەويست. زووتر وابلیم، زۆرى پىنەچوو دىوارەكان بە پووتى مانەوہ.

- «ئەو كورسىانەتان دەوى؟»

- «نا، باوہر ناكەم»

ئىتر ئەو كەسانەى بەویدا تىدەپەرىن سەريان دادەخست و دەھاتنە ژوورى، ئىدى ئەوان ئەو زەحمەتەشيان وەبەر خۆيان نەدەدا، قەدرىك خۆيان بناسىنن، كەسىك بە دەنگى بەرز پرسى: «ئەو [كاناپە]يە چى؟ پىوئىستىتان پىي ھەيە؟»

- «نا، گەرەكم نىيە»

ئەویشیان برد. دوايەش نۆرە گەيشتە ئەو مېزەى لە سووچى چىشتخانەكەدا بوو. لەگەل سەندەلئىيەكان.

-«هينرى، ئىوھ لىرە [تۆستر] تان ھەيە؟»
 -«ئەو ھاجە تانە تان ناوئ، وا نىيە؟»
 -«ناو»
 -«ئەو سەرويسە نوقرەيە چى؟»
 -«ناو»
 ئەگەر ئەو فينجانى قاوھخۆرى و ئەو چاپالئۆھەتان ناوئ دەيانبەم بۆ خۆم»
 -«ئەوانىش بەرن»
 يەككە لە ژنەكان دەرگای قەفەسى چىشتخانەكەى كردهوھ: «ئەو ميوھجاتە چى؟»
 باوھر ناكەم بە تەنيا ھەموويان بخۆى.»
 -«زۆر باشە ھەر كەس گەرەكەتى دەتوانى برىك لەگەل خۆى بەرئ بەلام كارىك بكەن بە ھەمووتان رابگات»
 -«من تووتفەرەنگىم دەوئ!»
 -«منىش مەرەباكان دەبەم بۆخۆم!»
 دەستەيەك دەھاتن و دەرۆيشتن، ديسان لەگەل تاقمىكى دىكە دەھاتتەوھ. وردە، وردە مالاكە پېر بوو لە خەلك. خشەى دەرکيشانى سىفۆنى مەبالەكە ھات و دوايەش دەنگى شكاندى دەفر و ھاجەتى مەدبەخەكە.
 -«باشتر وايە ئەو گەسكە برقييە بمىنئتەوھ بۆ تالارەكەتان بە كار دئ»
 -«باشە دەيھئلمەوھ»

-«برىك كەل و پەلى باغەوانى لە ژىرخانەكە دايە، خۆ ناتانەوئ؟»
 -«با، ئەوانە بە كارم دىن»
 -«بۆ ئەوانە پازدە دۆلارتان دەدەمئ»
 -«باشە.»
 كابر پازدە دۆلارەكەى پىتام منىش كلىلى ژىرخانەكەم وئىدا.
 زۆرى پىنەچوو دەنگى ماكىنەى چەمەنبرەكە بۆ لای شەقامەكەيان دەبرد، ھاتە گويم.
 -«هينرى بە راستى پازدە دۆلار بۆ ئەو ھەموو كەل و پەلە كەم بوو زۆر لەوھ بەقىمەتتر بوون.» من وەلامم نەدایەوھ.
 -«ماكىنەكە چى؟ ھى چوار سال لەوھ پىشە»
 -«واى بە چاك دەزانم ماكىنەكە گل بدەمەوھ.»
 -«ئامادەم پەنجا دۆلارتان بدەمئ.»
 -«دەمھەوئ ماكىنەكە بەيئلمەوھ»
 كەسىكى دىكە قالى وەتاغى لای باشوورى پىچاوه و بردى.
 ئەو جارە كە ھىچى وا نەمابوو بە كار بىت. يەكە يەكە بلاوھيان كرد و رۆيشتن، تەنيا سىچوار نەفەرىك مابوونەوھ، ئەوانىش زوو بۆى دەر باز بوون شىلانگى ئاوەكە و قەرەوئلە و يەخچال و كوانووى گازى و لوولەيەك، كاغەزى مەبالەكە مابووه، ئەوانىش شتىكى وانەبوون.
 دەرگای ژىرخانەكەم داخست و لە مالى وەدەر كەوتم. دوو مندال خەرىكى يارى خلىسكىن بوون. لەبەردەم دەرگای مالاكەدا راوھستان، منىش خەرىك بووم دەرگاكەم قفل دەكرد.
 -«ئەو پياوھ دەبىنى؟»
 -«ئەوئ»

- «بابی مردووه»

ئەوان بە سواری کەوشە تەگەر دارەکانیان ئیسکەیت روڤشتن،
منیش دەستم دایە شیلانکی ئاوهکە، شیرە ی ئاوم کردووه و دەستم
کرد بە خاوین کردنەوهی باخچهکە.

شیر

مەنسوور یاقووتی^۱

ئاسنگەری جوامیر لەگەڵ کورپە میرمندالەکە ی تیر تەماشای شیرە
بەندکراوەکە نە دەبوون، هەموو ئیوارەیهک کە مندالەکە لە قوتابخانە
دەگەر پراوە بۆ ومالی، ئاسنگەر دەستی لە کار هەڵدەگرت و لەگەڵ
کورپەکە ی دەچوون بۆ پارکی شاری. ئەو شوینە ی پالەوان سەمای بە
شیرەکە ی دەکرد. قەفەسەکە تەنگەبەر بوو، شیر باش تیییدا
هەلنە دەسوورپا. هەموو جارێ سەر و چاوی لە نەردە ی قەفەسەکە
دەسرهواند. لە یەک دوو لاوه نیوچاوانی بریندار ببوو. شیر زیت و
چالاک بوو، یالکی کورت و دوو چاوی گەورە و زەرد، لەش ولاریکی
کەم تووک، کلکە درێژەکە ی دەگەیشته تەرکی قەفەسەکە، کە لەکە ی
تیکفووپا، نیوقەدی باریکی لەگەڵ ئەو شان و ملە جوانە ی
سرنجراکیش بوون. شیر قەت وا نەبوو لەو قەفەسەدا هەست بە
ئارامی و حەسانەوه بکا. قەلس و توورپە دەهات و دەچوو. پیکەنین و
دەنگ و هەرای خەلکەکە ئەوهندە ی دیکە جارزی کردبوو. بە

^۱ مەنسوور یاقووتی لە دایک بووی ۱۳۲۷ دانیشتوی کرمانشان و فارسی نووس، خاوەنی
رؤمانی "چراغی بر فراز مادیان کوه" افسانە ی سیرنگ...

چەشنیک بەرەو ڕووی ئاپۆرەکە دەیبۆراند لە وانە بوو نیوکی خەلک بکەوئ! خەلکەکە بە نەرە و گۆرەیی شیر لە ترسان کشانە دواوە، لەو کاتەدا زۆر کەس وە بن دەست و پیتی عالەمەکە کەوتن. هەر لەو وەختەدا پالەوان شیشەیهکی ئاسنی هەلەگرت و بە حالەتیکی جوامیرانە بۆ لای قەفەسەکە دەڕۆیشتە پیتی، بە کەیفی خۆی بە شیشەکە لە نەردەیی قەفەسی دەسڕەواند. شیر وەک ئەوەی بیههوی هەلمەت بەرئ سەری دەخستە سەر هەر دوو دەستی و زاری دادەبچری و بە توورەییەو ڕووی دەکردە پالەوان و دەینەراند. پالەوان دەیگوت: بۆ ئەو ناشی متمانەیی پیکەیی. جارێک لەو کونانەو بەو پەنجە زلانی تەواوی سەر و گۆیلاکی دارووشاندم، خوین لە ڕدینم دەچۆر، کۆری ئاسنەگەرەکە پرسی: "باوە، بەراستی وای کردبوو؟" ئاسنەگەر دەست بە سەری کۆرەکەیی دادەهینئ و دەلئ: "درۆ ناکا! - وا هەیه ڕۆژیک ئەو شیرە پالەوان بخوا؟ - پالەوانیش هەر لەو تۆقیو. ئاسنەگەر بیخەبەر لە تەردەستی کابرای پالەوان تیر تەماشای ئەو شیرە لە بەند کراوە نەدەبوو. وا لە قەفەسەکەدا هەراسان دەهات و دەچوو، شیر حەوسەلەیی شوخی و کایەیی نەبوو. جارێک کۆرە جھیلێک دەستی برد لە کونی قەفەسەکەو کەلکی کیشا! شیر لێی وەرسوورا، بۆراندی کۆرە جھیلە لە ترسان خۆی پیس کرد. پالەوان گوتی: "شوینی چرنووی ئیستاش لە سەرمدا دەبیندرئ، تماشاکەن ئەو دوو قامکەشم لە جئ چوو!" ئاسنەگەر لەگەل کۆرەکەیی بەرەو مال ببوونەو، کۆرە میزمندالەکە ئەوەی دیتبووی بۆ دایکی دەگێراو: "دایە!... ئەورۆ بەرەلایەک کەلکی شیرەکەیی پالەوانی کیشا، ئەئاوا هەلمەتی بۆ برد. ئەویش پاتۆلەکەیی پیس کرد." ئەو دایکی کویر بی، ئەو هیچی لئ

نەهات؟- نا، هەر گۆوی بە خۆی داکرد. ئاسنەگەر دەیگوت: "ژنەکە! زۆر حەیفە ئەو شیرە ئاوا بەند کرابئ، زۆر حەیفە! عەجایب شان و ملیک! تەح لەو شیرە!" ژنە تەنیا جارێک چاوی پیکەوتبوو دەیگوت: شیریان نەوتوو و قەفەس، شیر و دارستانیان گوتوو. ئاسنەگەر دەیگوت: هەر کە سەری لە نەردەکان دەسڕەوینئ ئاورم بۆی تیبەر دەبی، تەنیا بۆ ساتیکیش سەرەوتنی نیە کۆرپژگە دەپرسی: ئازادی ناکات؟- نا کۆری خۆم!- باوە درگای قەفەسەکەیی بۆ بکەینەو بە پروات. دایکی کۆرەکە دەیگوت: کۆری خۆم تۆ چی دەزانی! ئاسنەگەر دەیگوت: چاک چۆتە دلەمەو، بەراستی شیریی بیئە ئە بەوەی دەلئ! ژنەکەیی دەیگوت: خەو و خۆراکت بۆتە ئەو شیرە، پیاوہکە! شار ئەوەندە چکۆلانە بوو دەتگوت دئیەکە و لەبەر یەک ڕەویوہتەو!... بیجگە لەوہش زنجیرەکیویک لە شانی باکوورەو و باغاتیی بەرבלاوی گویز و بادام و ڕەز دە ئامیزیان گرتبوو. مالەکان پشتیان بە پشتی یەکەو دابوو، پەنجەرەکانیش ڕوو و ڕۆژەلات و بەھاریکی دلگرو سەربانی بە قورسواغدراو. پالەوان وانیتبارەکەیی لە ژیر سیبەری خۆشی دارە بەرزەکاندا پارک کردبوو، وەختیک شانۆکە کۆتایی پێھات قەفەزەکەیی بە شیرەکەو خستە سەر وانیتبارەکە. بە چادرەکە دایبۆشی و لە چەند لاوہ تەنگەوتیلەیی دا. هەوایی سەفەر بۆ شاریکی دیکە لە سەری دابوو. لە شارە چکۆلانەکان زووتر خەلک خەبەردار دەبن. بیکاری و نەبوونی گیروگرفت و خۆ بە یەکەو ماندوو کردن و ئەم چی دەکات، ئەو چی دەکرد. ئەو تاییبەتە بە شوینی بچووک. ئاسنەگەر زوو هەوایی ڕۆیشتنی پالەوانی لە شار بیست. لەو دەچی وتبیتی: "خەلکی ئەو شارە ئەوەندە بەرچاوتەنگن، لەوانە یە شیرەکەم لە برسان قری بیئ." بییری کردەو فکرێک بۆ حالی خۆی بکا.

کاتیک شه‌پیووری یاساول بیده‌نگ بوو ئاسنگه‌ری جوامیر چهند کللیک و لارانی مه‌پیکی له خام پینچراوی هه‌لگرت و به‌بی هه‌ست درگای هه‌وشه‌که‌ی کرده‌وه و خۆی به کۆلانییا کرد. هه‌ولی دا له کوپوه نزیکه زووتر خۆی بگه‌یه‌نی به شوینی مه‌به‌ست. خیراخیرا دللی لئیده‌دا، به‌لام نه‌ترسابوو، پیاوانه هه‌نگاوی دهنه، که‌وشی جیری له پین کردبوو، هه‌تا‌کوو ده‌نگی پیتی نه‌یه. هه‌ر چاویکی لی ببوو به چوار چاو. هه‌ستی بۆ هه‌ر ده‌نگ و خشپه‌یه‌ک راگرتبوو. وه‌ختیک گه‌یشته پارکه‌که به نه‌رده‌کاندا وه‌سه‌ر که‌وت و به‌قه‌راغ دار و دره‌خته‌کاندا خۆی گه‌یاند هه‌شیری به‌ندکراو. شیر له نیو قه‌فه‌سدا سه‌ری وه‌سه‌ر ده‌ستی کردبوو. که‌سی به‌ده‌وره‌وه نه‌بوو. ئاسنگه‌ر چوو هه‌پیشی و خامه‌که‌ی له گوشته‌که‌ کرده‌وه. شیر له جیی خۆی راست بۆوه و له ئاسنگه‌ر و رانه چه‌وره‌که رامه، ئاسنگه‌ر له مابه‌ینی نه‌رده‌کانه‌وه گوشته‌که‌ی ئاوقای ئه‌و دیوی قه‌فه‌سه‌که‌ کرد. شیر سه‌ه‌یریکی گوشته‌که‌ و ئاسنگه‌ری کرد، به‌ئارامی گوشته‌که‌ی کیشا به‌ر دمی خۆی. یه‌که‌م کللی قفلی درگای قه‌فه‌سه‌که‌ی نه‌کرده‌وه، دووه‌م کللی هه‌لینه‌گرت، کللی سییه‌م له قفله‌که‌دا سوورپا، کردییه‌وه. ئاسنگه‌ر کللیه‌که‌کانی خسته‌وه نیو گیرفانی. درگای قه‌فه‌سی کرده‌وه و له چاو ترووکاندنیکیدا خۆی ون کرد. شیر گوشته‌که‌ی به‌جی هیشته و له درگای ئاواله‌ی قه‌فه‌سه‌که‌وه هاته‌ده‌ری. ساتیک له‌به‌ر ده‌م قه‌فه‌سه‌که‌دا راه‌ستا، له‌ناکاو به‌چه‌شنیک زریکاندی خه‌لکی ئه‌م شاره چکۆله‌ی ته‌واوی له‌خه‌و راه‌په‌راند. شیر لاقی له‌سه‌ر دللی تاریکی دانا و خۆی رزگار کرد.

خاوه‌نی کۆمه‌له‌ چیرۆکی "دوای ئه‌و شه‌وه" خانمه‌ نووسه‌ری ئیرانی له‌دایک بووی ۱۳۵۲ یه‌کی له‌ چیرۆک نووسه‌ باشه‌کانی ۷۰ و ۸۰ هه‌تاوییه و ئازار و مه‌ینه‌ت به‌شییه‌کانی چینی ئافره‌تان له‌قاو ده‌واو به‌هیوای بنه‌ بر کردنی ئازاره‌کانه‌...

* سه‌رچاوه: ندای جامعه، یاقوتی - منصور، شیر، شماره ۶۳، آبان ۱۳۸۲.

پرسیم: "به چی دئ؟" وتی: "هەر بهو میلانهی پیی دهچنم." وتم: "کئییه دئ؟" وتی: "پیت خوڤه کئ بی؟" وتم: "پیم خوڤه بو خوڤم بیم." وتی: "زور باشه، پیت خوڤه له پیتدا لاقهکانت بی یان چاوهکانت؟" زورم بیسر کردهوه و گوتم: "پیم خوڤه له پیتدا لاقهکانم بین، دوایهش دهست و ئاخری هه مووشیان چاو و گوچکهم." دایکم وتی: "دهتهوئ به لاقهکانت چ بکهی؟"

وتم: "دهمهوئ به لاقهکانم بکهومه شوین پهپولهکه." نه موت لهگهله پهپولهکه دهچمه کوئ.

دهمویست ههتا قهراغ چومهکه بچم که وا له نیو قایی وینهکهدا بوو و داریکی سهوزی لیروابوو و پیاویک پالی پیوه دابوو و دایکم دهیگوت بابیه.

مشک ملی نابوو له جووتنی شووشهه پهنجهره و دایکم خهریک بوو لاقهکانمی دهبرد پهناهی دار و پهپولهکه. هەر نهوهندهی لاقهکانم وهدهرکهوتن، کهوتمه شوین پهپولهکهوه. پهپولهکهش که دهیزانی هیشتا دهستهکانم دهرنههاتون به لاقانیش هیچم بو ناکرئ، هیچ نیگهران نهبوو، به دهوری دارهکهدا دهخولاوه و دهچوووه ههواو و دههاته خوار لهنگهری دهبهست. له نیو تابلوکهدا به سهه چومهکهوه دهفری و بزهی دههاتی. دهمزانی خهریکه پیدهکهنی، بهلام چوونکه هیشتا گوچکهم نهبوو پیکهنینم نهدهبیست، بهلام لهبهه نهوهی قاقای پیکهنینی بابم له نیو تابلوکهدا بیستبوو، دهمزانی قاقا کیشانی پهپولهکهش له پیکهنینی بابم دهچی که ههمیشه له نیو تابلوکهدا پیدهکهنی و دهنگی پیکهنینهکهی له رادیوو به دنیاا بلاو دهبیتهوه.

من بهو لاقانهم بو کوئ که نهچووم. له بهیانیههوه ههتا ئیواری به شوین پهپولهکه به دهوری دارهکهدا دهسوورامهوه و دایکیشم له

هه وریشمینه پا

ئه بوو توراب خوسرهوی^۱

کاتژمیر له سهه یهک ههوت که رهت دینگه دینگ بکا ئهوه سههعات ههوته. کاتژمیری دیوارهکه ههوت جار، دینگه دینگی کرد و سههعات تهواو ههوت بوو و تازه مشکیک خهریکی کرتاندنی سیمی کارهباکه بوو.

وتم: "کاتژمیری ههوت بو چ کاریک باشه؟" دایکم وتی: "بو ئهوه باشه ئهمن لیهره له سهه ئهه کورسیلهیه دابنیشم، گوئ بو رادیو رابگرم، بهو هه وریشمهش له سهه ئهه بلووزه داریک و پهپولهیهک له پهنا ئهه منداله چاو زیتهدا بچنم." که چی من هیچ مندالیکم له پهناهی دار و پهپوله نهدهبینی. وتم: "بهلام هیشتا هیچ مندالیک نههاتوته پهناهی دار و پهپولهکه." دایکم وتی: "نهختیک سههبرت بی، دیت."

^۱ ابوتراب خسروی نووسههری ئیرانی له دایک بووی ۱۳۳۵ ههتاوی له کتیبه بهناوبانگهکانی اسفار کاتبان، دیوان سومنات. هه وریشمه پا یهکئ لهو چیرۆکانهیه له دیوانی سومنات.

به يانبييه وه هه تا شهوئ له په نا ته ليفوونه كه دانيشتبوو سو راغى باوكمى دهگرت نه هاتبووه بو مالى و له هيچ جيگايهك نه بوو جگه له قه راغ ئه و چومه ي نيو تابلوكه دا. هه روه ها به دايكم نه گوت پيگه نيني په پووله كه له پيگه نيني بابم ده چي، چونكه داده نيشت و دهگريا، منيش دينگه دينگى ئه و كاتزميره ديزه يه م ده ژنه وت، بو وينه ئه و روزه ي دايكم خهريك بوو به ته ليفوون قسه ي ده كرد و له باوكم دهگه را و هيچ حالى باش نه بوو، من دينگه دينگى ئه و كاتزميره پيسه م ژمارد، كه وت جار ليى دا كاتى عه سر بوو، كه وتى به يانى نه بوو. من هه ر نه مه زانى به راستى كات زميري كه وت بو چي باشه. دايكم وتى: "كاتزمير كه وت بو ئه وه چا كه دار و درهخت و په پووله و مرؤقه كان له و سه عاته دا وه بهر تاريكاييه نه كه ون و هه ر له و ريگايه وه كه پيى دا هاتوون بگه ريته وه. كاتزميري كه وتى به يانيش بو نان و بهرچايى خواردن.

من وتم: "ئه ي بو چي بابه هه ر له و ريگايه وه كه پيدا رويشتوو نه گه راوه ته وه، هه تا كه وتى به يانى نان و بهرچايى بخوا؟" دايكم وتى: "وينده چي له رييه دا بو داريك يان په پووله يه كه، يان پياويك له يه كيك له سه عاته كانى نيو رييدا رويداويك بيته پيش، هه ر له وئ وه مينى و نه گه ريته وه مال و پاشان بيته وه."

بو من گرنگ نه بوو كه هيشتا دهست و چاووم وه ديار نه كه وتبوون هه تا پيگه وه وه دووى په پووله بكه وين و يارى بكه ين. كاتيک دايكم له مالى نه ده بوو يان خه وتبوو، من به لاقه كانم وه شوين په پووله ده كه وتم. په پووله كه ش به دهورى داره كه دا دهخولاوه و خوى به وه تاغيذا ده كرد و له ويوه خوى دهگه يانده نيو تابلوكه و له سه ر دم و چاوى باوكم ده نيشت و پيم پيده كه ني، ديسانيش

دهگه رايه وه نيو وه تاغ و ده چوو ه ئه و جيگايه ي دايكم ليى نووستبوو، له ژوور سه رى دايكم ده سوورا و له سه ر چاوى ده نيشت و منيش به هه موو لايه كدا به و لاقانه وه شويني ده كه وتم. دايكم هه ر نه شيده زانى من به و لاقانه بو كوي ده چم هه تا ئه و روزه ي دهست و چاووم وه ده ركه وتن و هاتنه لاي لاقه كانم له حاست داره كه.

دايكم وتى: "له چاوه كانت بروانه، سه رنج بده بزانه به و ميلانه دوو چاوى چه ند جوانم بو داناوى. سه يري دهسته كانت بكه. ئه و جار ده توانى په پووله كه بگري."

په پووله كه له په نا داره كه نيشتبوو و قاقا پيده كه ني، من دهنگى پيگه نينه كه ي ده ناسمه وه، ده زانم كاتيک بال ليكده دا خه ريكه پيده كه ني. من كه تا ئه و روزه به و چاوه جوانانه م ئه وم نه دييوو. ته نيا به لاقم وه دووى كه وتبووم. چه ند جوان بوو، زه رد بوو به خالى سه وز و سوور و شينه وه. من و په پووله چاوه پروان بووين دايكم بخه وئ، يان جله كانى بكاته بهر و بروا به شوين بابم دا. هه تاكوو ئيمه له سه رپا دهست بكه ينه وه به كايه. دايكم دايمه خهريك بوو به ته ليفوون قسه ي ده كرد. دينگه دينگى كاتزميره كه ده هات، له نيو قسه كانى دا ناوى بابمى ده هينا بابيشم له هيچ كوي ديار نه بوو! مه گه ر له نزيك ئه و چومه ي وا هه ميشه دهنگى خوره خور له نيو وينه ي تابلوكه وه ده هات. دايمه چاوه كانى له نيو وينه كه دا وه كوو دوو ئه ستيره گر شه ي ده هات. گويم له دهنگى بالى په پووله كه بوو له نيو وه تاغه وه ده هات و ده چوو. بالى ليك ده دا و ده يگوت: "وه ره به دوامدا" منيش به لاقه كانم وت: "په پووله بو هه ر كوي چوو ئيوه ش برؤن."

لاقه كانم وه دووى په پووله كه وتن. په پووله ش به دهورى چراكه دا بالى ليك دا و خوى كرد به وه تاغ دا. منيش به دهورى چرا دا

خولامه وه و به نیو وه تاغه که دا سوورامه وه، که وتمه شوین په پووله که له سه پنچکی نیو تابلوکه نیشته. ئه و داری بابم به پیوه پالی ویداوو و مشکه خه ریکی جووتنی شتیگ بوو، من بابم نه دی به لام دهنگی پیکه نینه که یم دهناسی، مشکه ش خه ریکی جووتنی هه ر دوو لیوی بوو.

به په پووله که م وت: "وهره با به یه که وه له بابم بگه ریین."

په پووله که ش بالی لیکدا یانی ها زور چاکه، سه رم به هه موو په نا و په سیوه کاندایا کرد، ژیر دار و درخت و بن هه موو پنچکه کان گه رام، بابم له هیچ شوینیک نه بوو، په پووله که ش که لوکون نه ما سه ری پیدا نه کا، له سه ر چله گیایه که وه له قه راغ چومه که نیشته، جوان سه رنجی نیو ئاوه که م دا به لکه بابم له ئاودا بی مشکه که م دیت به په له خه ریکی جووتنی چومه که بوو.

په پووله که هه لفری. منیش وه دووی که وتم، دینگه دینگ دههات، حیسییم کرد کات هه وتی عه سرئ بوو. خه ریک بوو تاریک دادههات. به شوین په پووله که دا له چه م دوور که وتمه وه و گه یشتمه ئاخری دنیا. له و ئاخری دنیا په دیواریکی تاریک هه یه، ته وای قالاوه کانی دنیا ئیواران دین و له سه ری هه لده نیشین. به په پووله که م وت: "بمبه وه بو مالی." په پووله وتی: "دهی باشه من شاره زای ریگام، ده بی هه ر له و ریگیایه وه که پیدا هاتووین و هگه ریین." په پووله که بالی لیکدا و به ره و به شی پووناکی دنیا فری منیش به لاقه کانم به دووی دا هه لدههاتم. دهنگی دینگه دینگ هه وت جار به رز بووه رهنگی ئاسمان سورمه یی بوو، به لام ئیمه گه یشتبووینه جیگیاهک ئاسمان له وی سه وز بوو و له پر مشکه ره شه م به کلکی درژییه وه به ئاسمانه وه دیت که خه ریکی خواردنی مانگ بوو. سه عات شه ش جار

دینگه دینگه هات و قالاوه کان به سه ر سه رمانه وه به ره و تاریکی ده فرین. هه وای عه سر وهک میوژوکه ده له رزی، دووکه لیکه ره ش به هه وای شین و سه وز و نارنجی عه سه ره وه ئاولان بوو، دهنگی دینگه دینگ دههات، پینج جار دینگه دینگ بی یانی پینجی ئیواره یه. ئیمه ش دینگه دینگمان ده بیست و بوئی دووکه لیش دههات، دووکه لی جل و به رگ، دووکه لی گوشت. گه یشتبووینه شه قامه کانی شار، مشک دار و دیوار و بن میچه کانی شی جووتبوو. من به دهم هه لاتنه وه دینگه دینگه کانم ده بژارد و سه یری ئاسمانم ده کرد و مشکه م ده دی خه ریک بوو گوشه یه کی ئاسمانی ده جووت. دوازه جار دهنگی دینگه دینگ هات. کاتژمیره کانی به یانی به دینگه دینگ دین. و منیش هه موویان دهناسم هه موو ئه و سه عاتانه هه ر به و لاقانه به شوین په پووله که دا هه لاتم و هیچیش ماندوو نه بووم په پووله ش که قهت ماندوو نابن. په پووله نه بوایه ریگام لی ون ده بوو، ئه گه ر ونیش ببام خه تای ئه و دینگه دینگانه بوو، من به دایه م وتبوو خوژگه ئه و کاتژمیره ناجسنه نه بایه و وهختی ده گه مه وه مال هه وت جاری لی نه دابا، مشک نهومی سه ره وه ی جووتبوو، ده رگای ژووره کان جووترا بوون، هه وشه و هه ساره که جووترا بوون و له وه ده چوو مشک خه ریکه دهنگی رادیوکه ش ده جوئی.

دهنگی ته پیل له رادیووه دههات، له دالانه که تپیه رییم، دایه له سه ر سه نده لیه که ی سه رسه را دانیشتبوو و خه ریکی چین بوو. ئه وه نده سه رقالی کاره که ی بوو گوئی له ته په ی پیم نه بوو.

وه کوو پشیله سه رم کرده سه ر رانی. له بن لیوه وه وتی: "شایانه ژیکه لانه که ی دایکی له کوئی بووی." هه روا خه ریکی چیننی خوئی بوو. ئه ژنوکانیم راته کاند، تابلوکه م پیشان دا ئه ویش سه ری به سه ر

وینەى نىو تابلۆكە رۆگرت و حەولى دۆزىنەوہى بابمى دا كە لەوئى نەبوو. داىكم تالێك ھەوريشمى سوورى لە قامكى ھالاندبوو. خەرىك بوو بە پەلە دەم و لىومى دەچنى. ئەژنۆكانىم راوہشاندا. مشك لە ئاسمان ھاتبووہ خوار و خەرىك بوو لاقمى دەجووت. داىكم ئاگای لە ھىچ شتىك نەبوو، لە تابلۆكە رامابووم لە نىو دار و درەختاندا لە بابم دەگەرەم، مشك تازە ئەژنۆكانمى جووتبوو و تفى كردبووہ. خەرىك بوو شان و پىلى دەخواردم. دوايە ھەوريشمەكەى دەم و لىوم جووتران و ئىدى ئەو چاوە جوانانەم ھىچ كوئى نەدى. ئەمن ئىتر لە ھىچ كوئى نەبووم و مشك خەرىكى خواردنى ئەژنۆكانى داىە بوو كە لە نىو تابلۆكەدا لە بابم دەگەرەم.

* ديوان سومنات، خسروى - ابوتراب، نشر مركز، چاپ دوم، ۱۳۸۰.

دواى ئەو شەوہ

مەرجان شىرمحەمەدى

ئەمڕۆ پاش نىوہرۆ، لە شەقامەكەوہ دەرۆيشتم، ھەر ئەو شەقامە درىژەى بە شانى وەرزشگاكەوہيە. ھەر ئەوہى چواردەورى ديوارە، لە ھەوہلەوہ ھەتا كۆتايى چۆل و ھۆل تر لە جارەن. لە بەر ئەوہى ئەمڕۆ ھەينى بوو. دەزانى چىم وە بىر ھاتەوہ؟ رەنگبى بزانى. بړىك گۆقار و رۆژنامەت لوولە كردبوو و خستبووتە بن ھەنگلت بە پەلە مى رىگات گرتبوو. تارىك داھاتوو. كتيبيكم بۇ رۆژى لەداىك بوونت كرىبوو. لە جانتاكەم دەرھىنا و دامە دەستت. ئەو رستەيەم لە سەر ھەوہل پەرى كتيبەكە نووسىبوو، ئىستاش ھەر لە بىرمە: "بۇ ھەميشە نوختە، بى نوختە ھەتاھەتايە."

كتيبەكەشت ھەر وەك گۆقاراکان لە بن ھەنگل نا. زياتر لە دە چركەسات وەختمان نەمابوو. كەسىك بە ماشينەوہ لە شەقامى بەھار چاوەروانت بوو، ناويشت وت، بەلام لە بىرم نەماوہ. ئاخىرى ئەو شەقامە دەيمىنى بگاتە بەھار، كۆلانیکە، كۆلانیک بە مالى كۆنەكانىيەوہ، بە پىرە دارەكانىيەوہ بەلام لاىەكى كۆلانەكە ھىشتا ديوارە. ھەتا ئەو سەرى كۆلانیش چووئىن و گەرەينەوہ. پىتم وت:

"دەزانی چیه؟ هەست و ئیجساسی کەسێکم هەیه کە خەلاتیکی بە نرخێ زۆر جوان. ئەو کەسە دايمە دوودلە، نەکا خەلاتەکەى له دەست بەریتەوه و بشکێ. "تۆ پیت و تم: "کچی باش، تۆ ئەوینداری. " منیش و تم: "تۆ ئەوینداریت کردووم."

هەر زۆر زوو، هەستیک، هەستیکى نامۆ پیتی و تم تۆ ئەو هاموشۆیه تەواو دەکەى. رۆژیک دیتوو دەلی: "بەسیه تی با کۆتایی پى بینین. "جاریکیش ئەوهم پى وتی، بەلام تۆ وتت: "دلیای تۆ ئەو کارە ناکی؟"

من و تم: "من؟ من باوەرم هەیه بە هەست و ئیجساسم." دەزانی، هەمیشەى خودا تۆ لەگەڵ خۆت بە کیشە دەهاتی. خۆیشت نەتەدەزانی خەریکی چى. بەلی ئیستا کە بیرى لیدەکەمەوه، تیدەگەم ئیدی لەو هەموو "دایە مەمدە بە گورگی" یە ماندوو بووم. زۆرم ناز کیشای.

پیت دەوتم: "من مەفحت دەکەمەوه." و تم: "ئەگەر بەجیم بیلی، ژیانم لی دەشیوینی." تۆش بەلینت پیدام کە بەجیم نەهیلى. لە هەرچی شەرت و قەراره بیزم هەلەدەستى. بەتایبەت لە قەولى پیاوانە ئەمرۆ بەلینت پیدام، حەوتەیهک دواتر بەلینەکەت خستە ژیر پى. دیسان قەولت دا و هەر خیراش شەرت و پەیمانەت بەتال کردەوه. قسەت بر ناکا. پیاو باوەر ناکا ئەوئەندە پەیمان شکین بی. جاریک لە شەقامی بەهارەوه دەهاتینە خوارى. دەمەو ئیوارى بوو. لەبارەى فیلمیکەوه قسەمان دەکرد. ژن و پیاو کە دمەقالەیان بوو.

تۆ وتت: "بەستەزمانە، چەندە ئافرهتیکى بیتاوان بوو!" من و تم: "بنیادەمیکى گەوج بوو." چونکە دەزانم گەوج بوون چۆن چۆنییه، بە چەشنیک وەکوو خۆم. تۆ وتت "ئافرهتەکە ئەوینداری بوو." بە سیلهی چاو سەیرم دەکردى. هەر وەک جارێ کتیب و گوڤارت پى بوو،

سەرت بەردابۆوه و بە پەله دەرویشتی. لیم گەری با لە لایه کی دیکه وه دەست پى بکەم. هەر ئەو شەوهی خەریک بووم یهکی له گەلەکانم پاکنوس دەکرد. کات دوازدهی شەو بوو تەلهفۆنت کرد: "سەلام، حالت چۆنە؟"

"سەلام، ئیوه چۆن؟" "من زۆر باشم، ئەى ئیوه؟" پیت وایە دەمتوانی باش نەبم؟ گەلەلەى چەند کاریکم پیدابووی وەخیوینی، بیروپرای خۆت دهربیری. وتت: "گەلەلەکانتم خویندەوه. باش بوون. سبەینی دواى وانەکان بە یهکەوه دینە دەری، قسەیان لە سەر دەکەین. ئیوه سبەینی دینەوه سەر کلاس؟"

"بەلی سبەینی دیم." "کەوابوو هەتا سبەینی." بەیانی نەختیک دواکەوتم، وانەکانم زۆری کات گرتم. بەقەت درێژایی تەمەن. دە جاریش سەیری کاتژمیرەکەم کرد. هەتا ئەو وەختەى زەنگی سەعات حەوت لیدرا. دەرسەکان تەواو بوون. بەلام هاواریکانت نەیاندەهیشت برۆی، لە دەورەت کۆ ببونەوه. پرسیار لە سەر پرسیار. من لە دالانەکدا راوەستابووم و بزانی دە چرکەیهک دەبوو. ئەو شەوه ماشینت هینابوو. لە بەر چاوی ئەو هەموو خویندکارە سواری ماشینەکەت بووم. و تم: "ترسی دەمگۆت نیه؟" وتت: "نا، هەر بەراستی پیم خۆشە خەلک خراپ لە بارەى منەوه بیر بکەنەوه. دەمەهوی چەواشەیان بکەم."

چاویکم لیکردى و پیکەنیم. ئەوهش چ پیکەنینیک، گالته جارى، بە دەست خۆم نەبوو. بەلام قەت وا بیر مەکەوه تۆش زۆر وریای. روانینەکەت هەموو شتیکى درکاند. وتت: "بەستەنى دەخۆی؟" و تم: "بەو سەرمايه؟ بەو زستانه؟" وتت: "بەلی ئیستا بەستەنى خۆشه." لە ئاخى دا، سەبارەت بە زۆر شت قسەت کرد، تەنیا لە بارەى

گەلەلەكانى مەنەۋە نەبى. لە دلەراۋكى ھاتمە دەرى، وتم: "دەزانی چىه؟" وتت: "چى؟" وتم: "من حەزم لىتە." وتت: "كچىكى سەيرى!" ئىتر بىدەنگ بووى. دەقەيەك ھىچت نەگوت. لە يەككىك لە شەقامەكانى قەرەبالغى شاردا بووين. نازانم كىھا شەقام بوو. پىويست ناكا كوئى بوو. ئىتر تۆش دەستمت گرت و وتت: "منىش ئەوينداری تۆم."

بۇ ماۋەيەكى كەم چاوم لە سەر يەك دانا. ۋەمدەزانی كىشى پەرە مريشكىكم ھەيە لە سەر زەوى.

با ئەۋەش بلىم: بۇ ئەۋ چركەساتە شىرىنە زۆرت سپاس دەكەم. ئەۋ كاتە تەۋاۋى ئەۋ نازارانەى دەھىنا تۆ لە دوايەدا بۆت دروست كردبووم. شتىكى دىكەشت پى بلىم: من ھەر لە ھەۋەلىشەۋە بەم باس و خواسەم دەزانی. من دەمزانى تۆ ژنت ھەيە. لە ميژ بوو لەگەل خۆم كىشەم بوو. زۆر زوو ئەۋەم پى وتى. من نەھاتبووم ھىلانە لە ژنەكەت بشىۋىنم. ھەر دووكمان سەرمان لى شىۋابوو. بەلام ئىستا ۋابزانم تۆ بارت راستە. كاتىك وتت: ۋەختىك دەرس و دەورمان تەۋاۋ بوو دەچىنە دەرى، زانيم كارىكى باش نەبوو. كاتىك بە وردى لە چاوم رامابووى وتت: "بەستەنى دەخۆى؟! دلنيا بووم."

ئەگەر ئەۋ شەۋە نەدەچوۋىنە دەرى. ئەگەر ھەر لە سەر كلاس پەخنەت لە گەلەلەكانم دەگرتو من ئىزنم بە خۆم نەدەدا قسەبكەم. بەلىنم بە خۆم دابوو لە دللى خۆم دا رايگرم بۇ ھەتاهەتايەۋ بەلام تۆ نەتەيشت، تەلەفۇنت كرد و دوايەش سواری ماشىنەكەت بووم. برىا ۋەرۋوى خۆم نەھىتابا. برىا پىتم نەوتبا. خۆزىا ئەۋ كاتەى وتم خۆشم دەۋى، وتت: كچى باش دەنا من سەبارەت بە تۆ ئەۋ ھەست و باۋەرپم نىە. كەچى تۆ دەستت لە نىۋ دەستم نا، ھەر ئەۋ جۆرەى بۇ رۋوبەرۋوى خۆت رۋانى بوو، گوتت: "منىش تۆم خۆش دەۋى."

لەۋ شەۋە بە دواۋە گوزەرانى منىش گۆردرا. تۆ خۆت دەزانی دەلىم چى، ھەزار دەرد سەرى لىدابووم. بى ئارامى، خۆشحالى، دلەراۋكى...، چەند جۆر بىرم لىدەكردەۋە. نەتەدەزانی چەندە ۋەرەز بووم؟ رۆژىك دەتوت: خۆشم دەۋى بەبى تۆ ژيانم توورىك ناھىنى. رۆژىكىش دەتوت: نا، من نابوودت دەكەم. ئاۋا نابى، دەبى كۆتابى بەۋ حالە بەينم. دواۋرژ دەتگوت رۋو لە ھەر لايەك دەكەم لە گەلم داى. ديسان دەتگوت: ھەر دەبى رۆژىك جىتلىم.

ئەمرۆ تەۋاۋ ھەۋتەيەكە لە سەفەر گەراۋمەتەۋە. ئەۋ نووسراۋەى بۆت بە جى ھىشتبووم ئىستاش ھەر لە سەر تاقەكەيە:

"ئىمە چى دىكە ناتوانين لەۋ بارودۇخەدا ۋەمىنين. ئىتر ناشى يەكدى ببىنين. زۆر شتى دىكەش ھەيە جارى بۇ وتن نابى ئەگەر ماۋە بوو باسى دەكەم."

لە رۆيشتنەكەت قەلس نىم. بىرات ھەبى من لەۋ سەرى دىمەۋە، ھەر ئەۋ شەۋەى پەنجەت لە نىۋ پەنجەم نا، وتت خۆشم دەۋى. توورە بوۋنى من ھەر لە بەر ئەۋ نووسراۋەيە ۋا بۆت ناردبووم. شتىكى پىر و پوچ بوو. رەنگبى ئەۋە لە لاي تۆش ھەر گالتە بى، بەلام پىم خۆش بوو بە پىۋەرىكى دىكە تەۋاۋ ببوايە. پىم خۆش بوو بەرەۋ روم راۋەستاباى وتبات: خودا حافىز. لەۋ دوايى يانەدا زۆرت دەستى دەستى پىدەكردم. من بەراستى خۆم حازر كردبوو بۇ لىك دابىران. لە يەك دوور كەوتنەۋە. بەلام ئەۋ نووسراۋەيەت، ئەۋ نووسراۋە خاۋىنەت، ھەمووتان و پۆى كارەكانى لە بەرىەك برد.

ئىنسان لەم شەقامەدا گەلىك شتى ۋەبىر دىتەۋە. شىعر و ميعرەكانى تۆ. نازانم من ۋا بىر دەكەمەۋە، ھەموۋى ھەر پەرژىن و دىۋارە. كەچى ھىشتا بەرامەى ئەوينداری پىۋەيە. خۆ رەنگبى ھەر بۇ

منیش وا بی. یان له وه دهچی من خه ریکی خو فریو دانم. بو ئه وهی
هر وهخت بی تاقهت بووم شوینیک بو حهسانه وه ساز بکه م. ئیستا
به دایمه ی خودا له بیرى ئه و قسه قورانه دام. بو ههتا ههتا یه، بو
همیشه. ئای چهنده ههله تینه، چهنده له رزوک و رووخه که، هر
وهک به لینییه کانی تو.

* سه رچاوه: شیر محمدی. مرجان، بعد از آن شب، نشر مرکز،
تهران، چاپ اول ۱۳۸۰
* گوڤاری مه هاباد/ژ/۲۵/خاکه لیوهی ۱۳۸۲

نجیب محفوظ - له سالی ۱۹۸۸ز - خه لاتی ئه ده بی نوبلی برده وه
له ئه ده بیاتی دنیای مودیرنی عه ره بیدا پیش ره وه. له ماوه ی ۶۰ سالدا
۴۰ رۆمانی نووسیوه، له نیو ئه واندا میرامار (۱۹۶۷) گۆرانی بوو کینی
(۱۹۸۱) به شیکه له ئاساری کلاسیکی ئه ده بیاتی خاوه رمیانه. بیجگه
له وان هه ش چاره ده چیرۆکی نووسیوه، هه لېژارده یه ک له وان ه
بلاوکه ره وه ی قاهیره له سالی (۱۹۹۱ز) به زمانی ئینگلیزی به
ناونیشانی زهمان و مه کان و چهنده چیرۆکی دیکه بلاوی
کرده وه. «رۆژیکى ناته واو» له و کورته چیرۆکانه ی هه لېژاردراوه.

* سه رچاوه: کارنامه، ژ ۳۲ سال ۱۳۸۱

گهوره و بلیمهت دروست دهکا. پیتخۆش نییه ئەتۆش یهکیک بی
وهکوو باب و براکانت؟»

بهو قسانه رازی نهبووم، باوهرم نهدهکرد دور کهوتنهوه له مائی
و روښتن بۆ ئهوبهههه شهقام بۆ نیو ئهه خانووه زه به لآحه که
ههروهک قه لای دیو و درنج دهچوو کاریکی باش بی. گه یشتنه
بهردهرگای قوتابخانه که. ههساره که ی پر بوو له کور و کچی چکۆله،
بابم وتی: «بۆخۆت برۆ، بچۆ بۆ لایان. شهرم مه که و رووت خۆش
بی، کاریکی وا بکه هه موویان چاو له تۆ بکه ن کورپکی چاک به.»
منیش خۆم له قسهکانی گیل کرد، توند توند دهستیم گرتبوو. به لام
ئهو زۆر به هیمنی له خۆی دوور دهخستمه وه و گوتی: «پیاو به، له
ئهو پۆکه وه ژیا نی راسته قینهت دهست پیده کا، کاتی گه رانه وهش بۆ
مائی چاوه ریت ده بم.» هیچ که سیکم نه ده ناسی. ئه وانیش منیان
نه ده ناسی. له دلی خۆمدا وتم، هه ر ده لپی ریگام لی ون بووه. به لام
ورده ورده وهک ئه وهی شتیکی سه یریان دیتی هه موویان چاویان
تیبیریم. کورپک هاته به رده مم گوتی: «کی له گه لت هات؟» له بن لیوه وه
گوتم: «بابم» سه ری به رداوه و گوتی: «من بابم نه ماوه»

مه حتله مابووم، نه مده زانی چی بلیم، ده رگای مه دره سه به
جیره جیریکی ناخۆشه وه پیوه درا. منداله کان ده ستیان کرد به گریان
زۆری پینه چوو زهنگ لی درا. ژنیک و سی چوار پیاو ئارام و
له سه ره خۆ هاتن بۆ لامان. پیاوه کان به چه ند ده سته ئیمه یان دابه ش
کرد. هه ساره گه وره که ی قوتابخانه له سی لاوه خانووی چه ند
نهۆمی تیدا بوو. یهک به دوا ی یه کدا ریزیان کردین. منیش هه ر
سه یری ئه وه نهۆمه به زرانه م ده کرد وا بالکۆنه کانیا ن به دار ساز
کردبوون. ژنه که وتی:

رۆژیکی ناتهواو

نه جیب مه حفوز

له گه ل بابم ده رۆیشتم، ده سته راستیم گرتبوو. بۆ ئه وهی له پیی
ئهو ده رچم، خیراخیرا لاقم هه لده هیناوه. جلو به رگم سه رتا پا تازه بوو.
پیلاوی رهش، که وای که سک، ته قیله ی سوور. ئه وه نده ش به وه به رگه
تازانه وه که یفم ساز نه بوو. ئاخه نه جه ژن بوو نه رۆژیکی تایبه ت؛
ئه وه یه که م رۆژ بوو ده یاناردمه قوتابخانه، دایکم له پشت
په نه ره که وه سه یری ده کردین. منیش خیراخیرا ئاورپکم لی ده داوه،
ده مو یست به هانامه وه بیت.

ئهم بهر و ئهوبهههه شه قام زهوی و زار و باغ و بیستان بوو ملی
ریگامان گرتبوو. ههتا چاو دهیدی سهوزه جار بوو. داری ههنجیر،
خه نه، تاق ولوقیش داری خورما.

له سه ره خۆ وتم: بابم من خه تایه کم نه کردوو، بۆچی ده مبه ی بۆ
قوتابخانه؟!...

به پیکه نینه وه گوتی: «خۆ منیش نامه وئ ته مبیته بکه م، قوتابخانه
جیگای ته مبی کردن نییه، کارخانه یه که له مندالانی چکۆله، پیاوانیکی

«ئىرە مالى تازەى ئىوھىە. دايک و بابەکانىش ھەر لىرەن. ئىرە جىگای ھەموو شتىکە، زانست، دىن، برۋا. ئىتر فرمىسکەکنتان بسرنەو، تامەزروى ژيان بن و بەروھپىرى بچن»

لە بەرامبەر راستىيەکاندا بە چۆکدا ھاتىن ھەر ئەو بە چۆکداھاتنەش بوو بە ھۆى رازى بوونمان بو ھەمىشە. بوونەو ھەرەکان ھۆگرى گيانلەبەرانى ھاوچەشنى خۆيانن. ھەر لەو چرکەساتەو ەلڤ بۆ لای مندالەکان دەيکورکاند. بۆم دەرکەوت ترس و دلەراوکیى من لەخۆرا بوو. قەت بىرم نەدەکردەو قوتابخانە ئەو ەندە جىگایەکی خۆش بى. زۆرمان کايەى سەير و خۆش کرد. جۆلانى، خۆشارۆكى، توپىن و بازەلین. لەسەر کەلاس مۇسقىا و يەکەمىن شىعر و ئاوازی ژيانمان خويندەو. بۆ يەکەم جار لەگەل پىت و زمان ئاشنا بووین کورەى زەويمان چاوپىکەوت ھەلدەسوورا و قارە و زۆربەى ولاتانى دىناى نىشان دەداين. ژماردى ۱/۲/۱ يان فیر کردىن. چىرۆکی دانەرى ەرز و عاسمانيان بۆ خويندینەو، باسى ھەر دوو دنيايان بۆ کردىن. گويمان گرت لە چەند ئايەتىكى خودايى. خواردنى بە تام و خۆشيان پىداين. سەرخەويکمان شکاند و ديسان لە خەو ھەستايىن. ئەو جاريش دۆستايەتى گرتن و کايە و درىژەدان بە خويندن. ئەو رچەيەى قەرار بوو بىگرىنە بەر بۆمان دەرکەوت. ھەر بەو جۆرەى بىرم لیدەکردەو لىورپىژ ببوو لە خۆشى. بەلام کەند و کلۆشى تىدا ھەبوو. گىژەلووکە و رەشەباى ژيانکوژ بەرپو ەبوو تاکوو بەھارى تەمەنمان لىس بدا. دەبوو زۆر وريا بين خىرا بەچۆکدا نەيەين. پىشکەوتن پىشبرکى بوو ھۆى شەرەدەندووکى و دەنگ داگۆرېنمان. ئەو خانمەش سەرەراى ئەو ھەموو رووخۆشبيەى

ھەببوو جار جاريش نىوچاوانى تىکدەنا و لىمان زىز دەبوو. جارى واش بوو حاکم دەستوورى دارکارى دەکردىن.

بىجگە لەوانەش تازە کار لە کار ترازابوو، نەدەکرا بىر و ەقیدەت بگۆرى. رىگای گەرانەو ەش بۆ مالى بۆ ئەو بەھەشتە گىرابوو. تەنيا ئەو ەى لە پىشماندا بوو ەول و تىکووشان بوو ئەوانەى لە تواناياندا ھەبوو لە نىو ئەو ھەموو گىر و گرفتەدا کەلکيان لە فرسەت و ەردەگرت و ەولى سەرکەوتنيان دەدا. زرەى زەنگ بەرز بۆو ە و رايانگەياند کات و ساتى خويندن و کارەکان دوايى ھات. مندالەکان روو بە درگای ەسارى کە کرابۆو ە خىزەرەيان کرد. مالاوايىم لە دۆستەکانم کرد و لە درگای ەسارى ھاتمە دەرى. چاوم بە دەورو بەرى خۆمدا گىرا ھەرچەند قەرار بوو بابم بى بە شوينمدا بەلام ديار نەبوو.

لە کەنارىکەو ە راو ەستام و چاوەروان مامەو ە. ماو ەيەکی زۆر کاتم بە فىرۆ چوو، گوتم وا باشە بەرەو مال بىمەو ە چاکە. چەند شەقاويک دوور نەکەوتبوومەو ە تووشى پياويکى گەر او ە ھاتم خىرا ناسىمەو ە بە پىکەننەو ە بەرەو پىرم ھات دەستى لە نىو دەستم نا و گوتم: «زۆر لە ميژە يەکمان نەديو ە چۆنى؟» سەرىکم بۆ لەقاند و لە وەلامدا گوتم: «تۆ باشى؟» ديسان دەستى لەگەل لىکدامەو ە و بەجىيەيشتم. چەند ھەنگاو رۆيشتمە پىشەو ە کەچى لە پر بووم بە داھۆل يا رەبەنا! ئەو شەقامەى پر بوو لە دارى پەلک و چنار چى بە سەر ھاتوو ە؟ ئەو ھەموو ماشىنە لە کوپو ە ھاتوون، ئەو گشتە خەلکە دەلپى داباريو ە، ئەو ھەموو زبل و زالە کەى لىرە ھەلدرا بۆو ە؟ ئەو ھەموو زەوى و گەنمجار ە چى لىھاتوو ە. ھەتا چاو ھەتەرى دەکرد بالەخانە و بنیادەمى ورد و درشت دەنگ و ھەرا پياوى کاس دەکرد.

لههەر قوژبن و كهناريك سيحربازهكان ماريان له قرتاله و زهمبيلهكانيان دههينا دهري، زوري پينهچوو دهستهيهكي گوره پهيدا بوو. (تهلخهك و تهنافبازهكان) له پيش دهستهوه دهرويشتن بهرنامهي كارهكانيان رادهگهيانند. دهنگ و ههراي (ئاژير) ي ماشيني ئاوركوژينهوه دههات مهعلوم نهبوو چون بهنيو ئهوه ههموو مهخلووقهدا ريگاي خوئي دهكاتهوه چون دهگاته شويني مهبهست. شوفيري تاكسييهك لهگهه موسافيرهكه ي به كيشه هاتبوو كهس نهدهچوو نيوبژيان بكا. سهرم له گيژهوه دههات. لهوانهبوو بدهمه كيوان. سهير بوو چون لهم چهند كاتژميرهدا ئهوه ههموو شته روويداوه. به دانتيك؟ وهلامي ئهوه پرسيارهم له مالي له بابم وهردهگرت. بهلام مال له كوئ بوو؟ تهنيا خانووي بلند و خهلكيكي زورم چاو پيدهكوت. به پهله خوم گهيانده سهر چواررئيانهكه. ريگاي مالمان بهويدا بوو. ماشيني ئاوركوژينهوه دهيزيراند، دري به ههشامات دهدا. بهخوم گوت: «لينيگهري با به كهيفي خوئي ئاور ولات بسووتيني» يهكجار زور تووره بووم نهدهزاني كه ي دهتوانم له چواررئيانهكه دهپهريمهوه. قهندهكيشيكي پيچوو ههتا شاگردي دووكانيكي كونهشوري له قولينچكيكي چواررئيهكهوه هات بولام. دهستي بو راداشتم. به ئهدهبهوه گوتي: «باپيره، ئيزنم بده بتانبه مه ئهوبهري شهقامهكه».

پشيله ي تام كوئور

ست جان اروين

كاكي خوت بووت بگيريتهوه، لهوي دهور و زهمانيدا كابرايهك ههبوو، رهنگي نيوبانگيشت بيستبي، پييان دهكوت تام كوئور. تام پشيلهيهكي ههبوو بهتهني بهقته ده، دوازه تهله به كار بوو. تام زوري شايي پييوو. ناحهقيشي نهبوو، ئهوه پشيلهيه سهه كاوپه ميوي دههينا، خو ئهگهه ئهوهنده باش نهبووبا مشك ربهيهك گنمهشاميان بو نهدههيشتهوه. دهزاني چييه، تام لهوه علافه دهولهمندانه بوو خهريكي كرپين و فروشتن گنمهشامي بوو. چوكي لهسهر سينيكي بازار دانابوو، به كهيفي خوئي بازايري ههلهدهسووراند نرخي گنمهشامي دهبرده سهري و دايدهبهزانده ههه ئهوهنده ي ده، دوازه جهوالي گنمهشامي دهفروشتن يان عهباري دهکرد دهستي خوئي رهپيش دهخست. ههوساري بازار له دهستي خويدا بوو. ساليكيان قاتي و قري پهيدا بوو، تام له ترسي ئهوهي نهكا له برسا مردووهكان فكري خراپ له سهريان بدا، به تهماي عهبارهكاني بن، ههه به

راستی دهیویست داوا له دهولت بکا له نیو ئه پته شدا به رهسمی وه ریگیری.

کابرایه کی (له قاتی پهیدا بوو)، که گویی بو قسه کانی شل کردبوو، گوتی: «حه ی برۆ حه ی له و تره هاته، جا بو شتی وا ده بی. هه ی عه مری ئه و دهوله ته نه مینتی. وا به سی، چوار ته لیس دانه ویله وه دهوله ته، عه جه ب قسه یه کی قوره!

مورفی وتی: «دهزانی چی کاکي برا، ئه گهر باوه رت به قسه کانم نه بی، ناشتوانم کاریکت بو جی به جی بکه م، عه مر و چاوم، به بی درۆ و دهله سه راستت پیده لیم، به لام تکات لیده که م لیم گه ری با قسه کانم بکه م له ده مم مه ده، رهنگی باوه رت به قسه کانم نه بی، تو لیم گه ری با هه رچی هه یه ریک و راست بیگیری مه وه و ئه و جاریش دهزانی ئه و حه قایه ته هه لگری ئه وه یه گویی بو رادی ری. بیجگه له وه ش، له بیرت بی کاکي من ئه تو لیره غه ربی نازانی دنیا چ باسه! لیره شتی سهیر و سه مه ره روو ده دا، هه ر له فیزی ک و میتافیزی که وه بگره هه تا شتی زۆر سهیر تر کولیک بیر و باوه ر و فکر و خه یال کار ده کاته سه ر شانس و به ختی کابرای لادینی»

پیاوه که هیچ له و پیت و وشه ئالوزانه ی ئاخری تینه گه یشت، مورفیش هه ر وا به لام هه ر چۆنیک بوو ئه و به و قسه قورانه ی کابرای ده مکوت کرد. ئه و جار دریشه ی دا به گیزانه وه ی چیرۆکه که: کاکي برا، دهزانی چی، ئه و پشیله یه ئه وه نده له مالدا به کار ده هات که تام سویندی ده خوارد ئه و پشیله یه هه ر ده لینی عینسانه، ته نیا نهیده توانی قسه بکا، به جو ریک له پیاوی دهروانی هه ر مه پرسه، تام دهیوت: لیم روونه؟ له مه به سستی قسه کانم تیده گا. به یانیان دههاته سه ر سفره ی نان خواردن له په نای تام داده نیشته و یه کجار به

نه رمی کلکی به رانی ئه ودا دههینا، زۆر زهریف، یانی جوانتر له و قسانه ی له کتیباندا دهینووسن. پیت وابوو که دهلی: «تام کونور نه ختی کم شیر پییده. وه ختی ک شیر ه که ی ده چه له پانده وه باوه رت نه ده کرد. هیچ ئینسانیک ئه وه نده پیژان بی، روژیک هه وه لی به یانی تام دهیه وه ی بچی بو بازار ی شار به لاین به ژنه که ی ده دا ئه گه ر گه نمه شامیه کانی فروشت هه ر به و پووله که وش و پیلاو بو منداله کان بکری. جا ئیدی خو دیاره به ر له وه ی دابنیشی و نانی به یانی بخوا ئه ندازه ی لاقی منداله کانی ده گری بو ئه و کاره ش قه له مه یه ک دههینتی به ئه ندازه ی هه ر یه ک له لاقی منداله کان له له ی ده کا، خیزانی تام ئه وه نده ی رست: تو خودا و پیغه مبه ر جوان ئه ندازه ی لاقی بیلی ژیکه له بگره هه تاکوو چه قو له ده سستی ده رچوو و لاقی ئه و منداله ی کۆله وار کرد. ئیتر ئه وه وای لیکرد چه قه و هه را ساز بیی. جا ئه وه بوو تام به تاقی ته نیا نان و چای به یانی خوارد. خیزانیشی خه ریکی ژیر کردنه وه ی بیل بوو. یانی گه ره کی بوو قامکی لاقی بیل ده رمان بکا. دهزانی چیه کاکي خو م وه ختی کی تام دهیویست ئه ندازه ی لاقی منداله کانی بگری پشیله که هه ر به و خو وه ی که هه بیوو، زیت زیت چاوی له چاوی ده بری، هه ر ئه وه نده ی تام دانیشه سه ر سفره ی به یانی پشیله که توندتر کلکی هینا به رانی تامدا. ئه ویش شه شدانگ له بییری ئه وه دا بوو ئه گه ر گه نمه شامیه کانی بفروشی چه نده ی پوول وه ده ست ده که وی. له ولاشه وه ده تکوت دوو میشی له کونیکدا دیتوته وه، بوچی؟ چونکه لاقی منداله که ی بریندار کردبوو له ده ست که وش کرینی ئه و نه جاتی هاتبوو. هه ر بو یه فکری له لای پشیله بو ر نه مابوو، هه تا ئه وه ی پشیله که رقی هه ستا و خوین به ری چاوی گرت، مراندی و به هه موو قه وه تی خو ی پیست و

گوشتی تامی هەناسەساردی دارنی. تام هاواری لێهەستا، پریکرد بە جیگا رووشاوەکەدا، گوتی: «چنگ و پلم دەرنی سەگباب خێوا! هەر ئیستا کا لە کەولت دەئاختم تۆ راوەستە! مەگەر دەستم پیت نەگا، لە بنەوپالەوه دانەیهکی تیسرهواند. پشیلە بۆر ئەوەندە بە خیسەوه سەیری دەکرد، دەتکوت جینیوی دەداتی، چاوهکانی هەر وهکوو چرای فایتوونەکە ی دایره ی پۆست لە نیو تەم و مژدا بریقە ی دەهات. جا خالی خۆت بۆت بگێریتەوه، پشیلەکە ئەوەندە سەیر بوو گوتی: «میاو میاو» بە جۆریک سەیری تامی کرد مچورک بە تەپلی سەری داهاات و لەبەری پێی دەرچوو. زۆر بە هەرەشەوه کۆتی: «هۆی تام کۆنۆر» تام لە ترسان مووی بەدەنی بوون بە نەشتەر، لەوانەبوو زەندەقی بچێ، پشیلە و قسە کردن؟ بە شلەژاویەوه سەیری پشیلەکە ی دەکرد. پشیلەکەش بە بۆلەیهکەوه گوتی: «هۆی تام کۆنۆر!» تام گوتی: «خودایە هاوار! خۆ بە راستی قسان دەکا! دیسان پشیلەکە میاواندییەوه و گوتی: «هۆی لەگەل تۆمە تام کۆنۆر!»

تام گوتی: «بەلێ خاتوون!»

پشیلە بۆر گوتی: «تۆزیک لیم نزیک ببەوه، دەمەوی شتیک بە گویتدا بچرپینم» لە جیی خۆی قیت بۆوه بە دەستی ئاماژە ی بۆ کرد و بە جۆریک چاوی لیدادەگرت و بە چەشنیک سەری راگرتبوو، دەتگوت حاجی تاغیە و دەستوور بە نۆکەرەکە ی دەدا، گوتی: «وەرە دەری کاری تابیەتیم پیتە» تامی قور بەسەر ئەوەندە پەشوکا بوو هەرپە ی لیبوو بە جریه. بە شوین پشیلەکە دا رویشت. پشیلە بۆر چوو دەری و لە ژیر سیبەری سەرگیزی ئەسپەکان لە پشت خانووەکە ی تام روینشت. هەر ئەوەندە ی تام لە قەراخ سەرگیزیهکە

و دەدر کەوت پشیلەکە دەستی خستە سەر لیبوی وهک ئەوه ی بیههوی بلێ: «تام، وریا بە کەس نەزانی»

تامی چاره‌ره‌ش لە ئەلف نەدەهاته بی، راست چوو لەبەر دەم پشیلەکە دا راوەستا، ئەویش گوتی: «تام، من زۆرت حورمەت دەگرم. شتیک هەیه دەبی پیت بلیم. ئەو جۆره ی تۆ دەتەوی برۆی دەزانی لە لای دەر و جیران ئابرووت دەچی؟ من خۆشم دەوی، بۆیه ئەوهت پیدەلیم.»

تام پیتی گوت: «نۆ، کەرتم، خاتوون»

پشیلە بۆر وتی: «تۆ دەتەوی بچی بۆ شار کەوش بۆ مندالەکانت بکری. پیاوی چاک ئە ی منت بۆچی لە بیر چۆوه؟»

تام وتی: «مەگەر تۆش کەوشت دەوی؟!»

پشیلەکە گوتی: «ئە ی بۆچی نامههوی، جیرانەکان پیمدەلین زۆر سەیره ئەو پیاوه باشە چۆن ویژدانی قەبوول دەکا پشیلەکە ی بە پیخاوسی بیت و بچی»

تام گوتی: «ئاخر هەتا ئیستا، کی دیتوویەتی پشیلە کەوش لە پییکا؟»

پشیلە بۆر گوتی: «تۆ نەتدیتووه، بۆچی؟» دوایی سەری هەلینا و گوتی: «مەگین کەوش بۆ، ئەسپ ناکرن؟ جا بۆ من چیم لە ئەسپ کەمترە، ئەو جاریش دەست و پیتی من زۆر لە دەست و پیتی ئەسپ زەریفتەر.» تام لەبەر خۆیهوه گوتی: «بەلا لەو تەرح و دیدارەت بدا»، چاو چاو هەر دەلیی ژنە حیزه قسان دەکا، چە ندە ی شایی بە قاچ و قولیەتی»

گوئی دەزرینگایهوه، بەلام، دەزانی چی کاکی خۆم کابرا وهرووی خۆی نەهینا. هەر بۆیه ملی نا لە چەلهحانی لەگەل پشیلەکە، تام پیتی

وت: «خاتوون فەرمایشەكەت زۆر جوانە، ئەسپ كەوش لە پیدەكا. بەلام دەزانی چییە ئەسپ مافی خۆیەتی. خاتوون ئەو بەستەزمانە مەجبوورە، ئەو ھەموو ریگا تەقەقانە و ھەوراز و نشیوی دەبرئ»

پشیلە بۆر نەختیک مەحتەل ما، گوتی:

تۆ نازانی ئەو لاق و قولە ی من بۆتە كۆتە ی كوتراو». تام گوتی: «فەرمایشەكەت جوانە، خاتوون، بەلام چۆناوچۆن پیللوت لە پینكەم؟» پشیلەكە گوتی: «ئەتۆ خەمی ئەو دەخۆ، ئەو كارە بەخۆم بسپیرە»

تام زەردەیهك گرتی و گوتی: «پشی خانم، ھەتا ئیستا كەسیك قاپووری گویزی لە پینكەرووی؟» پشیلە بۆر نیوچاوانی تیکنا و بە توورەبییەو گوتی: «ئاگات لە دەمت بی تام كۆنۆر». تام وتی: «زۆر باشە داوا ی لیبوردنت لیدەكەم، چاوە راستەكەم، بەلام كە تۆ دەلئی ئەسپ كەوشی لە پیدەكەن، خۆت باش دەزانی ئەو بە بزمارەو نالەكە ی لە سمی قایم دەكرئ، ئەتۆ، چی لیبكەم؟ كەوش چۆن بە پشی تۆو گیر دەبی؟»

پشیلە بۆر لەوانە بوو فججە بكا، گوتی: «گەمژە ی زەبەلاح! بزمارم بۆچیە؟ ئەم نینۆخە دریزانەم بكەم بە چاوتدا» چرنۆكیكی بە تام داھینا، ژان بە دلئ گەیشت. تام گوتی:

«وہی ھاوار پیاو كوژ!»

پشیلەكە گوتی: «بەسیەتی شیر و ریویم بو مەھینەو جەنابی كۆنۆر» تام گوتی: «قورپی دنیا م بەسەر! پوولی كەوشی ئیوہ لە كوئ بینم. خۆ، یا رہبی بەرەكەت نەكەن لە سالیئا سئچوار جار، ھەر جارە ی شەش ھەوتیكی وەكوو خۆتان ھەلدەریژن جا ئەو كەرەتە ی وەرە ئەو كەرە ی لە قوراوی دەرھینە، ھەر پشیلە یەكوو دوو جووت

كەوش ئیتر ئەوہ ی ھەمە دەبی بیدەم بە كەوش و كلاش بۆ ئیوہ، دە ی چۆن وەرھەم ھەلنەھینم»

پشیلەكە گوتی: «بەسیەتی بیپرەوہ، زووبە لە شوینیكی خراپ راوەستاوین پیمان بزائن ھەیا مان دەچی. ئاخر ژنەكەت زۆر ھەیا بە خۆیە تام»

تام بزەیهكی گەوجانە نیشتە سەر لیوی و گوتی: «وہبال بە ئەستۆم، لەوہتای تۆ بووی ئەو قسە یەت راست بوو. پشیلە بۆر گوتی: «ئەو ژنەتیوہت دەلئی میشکی كەری خواردووہ، ھیچ، سویندی كەسیشم لەسەر نییە خودا لە تۆی دزیوتر لە دنیا دا دروست نەكردووہ.» پشیلەكە وەختی قسەكانی تەواو بوو، لە پر و ن بوو، تام وەك شیتان چاوی بۆ دەگیرا. لە لای ژن و مندالەكانیش باسی ھیچی نەكرد، لەوہ دەترسا دلئان لەخۆ بییتەوہ بە درۆ پشی وتن: «دەمەوی بچم بۆ شاری چونكە دەیزانی پشیلەكە لە كەل و كونی سەرگیپرەكەوہ بۆی دەروانی. بەلام وەختیک گەیشتە ئەوسەری ریگاكە بەجیی ئەوہ بچی بۆ بازار وتی: «بە جار و بە جەھەندەم!» خوارە ی دایە و یەكسەر چوو بۆ لای قازییەك بە ناوی (سكوار بازروم) دەبویست شكایەت لە پشیلەكە بكات.

پیرەمیردیكی ریوہلە لەو وەختەوہ بە تامەزرۆییەوہ گویی بۆ قسەكانی مۆرفی راگرتبوو، قسەكە ی پییری و گوتی: «تەح، مالتە چەندە چەقە ی دەكە ی!» لەو لاشەوہ خەلكیكی نەكەم، گوئیان بۆ قسە قورەكانی مۆرفی راگیرابوو، كەچی ھەر ئەوانەش بە وتەكە ی پیرەمیرد كەیفیان ساز دەبوو.

جەنابی ویکنیز رووی كرده پیاوہ پیرەكە و گوتی: «كا گنیز باز مەدە نیو فەرمایشەكانی خالە مورفیەوہ» كا گنیز لەولامیدا گوتی:

«ئىۋە بەو تورەھاتەى مورفى چۆن مېشكى سەرتان ناچى؟! لە پشیلەو شكايەت كردن! دنيا ئاخىر بوونە!» مورفى وتى «كاكى خۆم باش وایە گویت بکەیتەو، ئەو ھەیکایەتیکە و سەر تاسەرى ئەم ولاتە پرە لە سېخر و جادوو.» بەلئى عەرزەم دەکردن، تام دەیویست لە دەست پشیلەكەى شكايەت بکا. كا گنیز نەبى ھەموویان ھاوریان کرد: «دەى باشە ھیکایەتەكەمان بۆ بگېرەو.»

قازى داواى لە تام کرد ھەر چىيەكى ئەو بەیانىيە بە چاۋ دیویەتى و بە گوئی بیستویەتى بۆیان باس بکا. تام لە لایەك بىرى لە لای گەنەشامىيەكەى بوو، لە لایەكیش لە فکرى پشیلەكەدا بوو، لەو لاشەو قامكى بریندارى مندالەكەى وەبىر ھاتبۆو، قسەكەى تیکەل، پىنکەل گىرایەو.

قازى پىیوت: «لە ھەو لەو ھەیکایەتەو» تام وتى: «عەرز بى لە خزمەتى گەورەى خۆمدا ئەو بەیانىيە وەختیک دەمەویست بچم بۆ بازارى بۆ ئەو ھەیکایەتەکانى مندالەكەم بفرۆشم، بمبۆرە قامکەکانى لاقم، بەرپىز» قازى وتى: «قامکەکانى لاقم بفرۆشى؟» «نا، گەورەم، پشیلەكە ببەم بۆ بازار، عەرزەم دەکردن»

قازى وتى: «پشیلە بەرپە بازارى! کابرا ھۆشت لە کوئیە؟ خواردووتەو؟» تام وتى: «نەخىر گەورەم، راستىيەكەى ھىندى سەرم لىشىواو. چونكى وەختىكى قامكى لاقەکان، بمبۆرە پشیلەبۆر دەستى کرد بە قسەکردن لەگەلم، ئەو ھەبوو لە دىن چوومە دەرى.»

قازى وتى: «پشیلەكە قسەى لەگەل ئىۋە کرد؟! ھەى بە لاقى خىۋى سەد شوکر بە وردەفەرمايشەکانى پىشوووت تام، واديارە شەشدانگ مەستى»

«نا، گەورەم، ئەمن ھاتووم لە دەست پشیلەكەم شكايەت بکەم...»

«بەلام من واى تىدەگەم ھاتووى لە دەست ئەو نىۋەشووشە وىسكىيەى خواردووتەو شکايەت بکەى...» تام گوتى: «بەرپىز، وەلا و بىلا، تەنیا بەخاترى پشیلەكە ھاتووم.»

تام ھەرچى ھەبوو لە سىر ھەتا پىازبۆ قازى گىراۋە. قازى ئەو ھەندەى پىسەبىر بوو ھەر چاک بوو لەكەللەى نەدا. ھەر لەو ھەيس و بەيسەدا بوون كە ئۆسقوف وقەشەى ھەرىمەكەش ھاتنەژوورى و ئەوانىش قسەکانى تاميان بیست، ئۆسقوف وقەشەكەش دوو كاتژمىران بە گەرمى لەسەر ئەو مەبەستە دووان. ئۆسقوف بە سویندانەو ھەش دەبۆو كە ئەو پشیلەيە سىخربازە، بەلام قەشەكە بەو قسانە مەرزەم نەدەبوو، دەیکوت سىخريان لە پشیلە کردو، تەواو بوو بىرایەو، بە ناچار پەنایان برده لای سەرئۆسقوف ئاخريش ئەو باسەيان گەياندە ئەنجومەنى پەنامەكى کلیسای پۆم بەلام بەرپىز پاپ رايگەياندا نایانھەوى خۆیان بە کاروبارى مرنیا و مرنیاوى پشیلەکانەو ماندوو بکەن چونكە ئەوان ئەوندە بىکار نین.»

قازى پرسى: «چارەمان چىيە، چى بکەن لەو پشیلەيە؟ ئۆسقوف وتى: «ئاورى تىبەردن! ئەو سىخربازە» قەشەكەش،

دەيگوت: «سىخريان لىکردو، دادگای ئایىنى باوهرى وایە كە» قازى گوتى: «گەورەم، دادگای ئایىنى بەجىي خۆى! تەنیا ياسای داتاشراوم پەسندە ئەو ھەى گوت و چوو ئەو پەرتوۋکانەى لەمەر ياساۋە رىسرابوون ھىناى، گورجىك لەبەر دەمى داینان، پىدا پۆیشت ياساى ولاتى سەرلەبەر شىکردەو، لە دەورانى ئىلیزابت را تا ئىستا، لە ئىرلەند قانون بۆ ھەمووشت دامەزراۋە تەنیا بۆ پشیلەى ھەش بەسەر نەبى! بۆى پوون بۆو ھىچ شتىك لەو ياسا داتاشراۋەدا بىيەش نىيە.

هەى قرتان تىكەوئ، پشيلەكان چۆن ئيوەيان لەبىر نەبوو. قازى گوتى: «ئەلبەتە قانۇنىك ھەيە بۆ غەوارەكان، لەو دەچى ئەو پشيلەيە سيخۆرى فەرانسەكان بىت. خۆى گۆريو»

تام وتى: «بروات ھەبى وەكوو سيخۆرە فەرانسەوييەكان قسان دەكا. لەبىرمە چوارشەممۆيان خۆى ون دەکرد و دەچو بەلاى كارى سيخۆرييەو»

قازى گوتى: «شتىكى سەير نىيە. بەلام ئەستەمە بتوانن دەليلىك بۆ ئەو بەزمە وەدەست بەيئن. بىرىكى تازەم بەميشكدا ھات» تام وتى: «دەى باشتەر، چاوى من، ئەگەر بىرى تازەتان ھەيە خىرا كەلكى ليوەبرگن، نەكوو لەو ھەوا ناخۆشەدا كەروو ھەلبىنى»

قازى گوتى: «فەرمايشىكى بى تامە، پشيلەكەش دەخەينە نيو مەنگەنەى قانۇنەو، ئەو وەختە بەتەلەيەو دەكەين» تام وتى: «ئەى نەمرى بۆ قسەت! ھەر بڑى! وەك كوران گويى دەبرين» قازى گوتى: «سبەى بەيانى لە چوارپىيانەكە چاوەرپىتم. يەك دوو تاژى لەگەل خۆمدا دەھىتم»

سەرتان نەھىشىنم، تام گەرايەو بە مالى. زۆرى بۆ ميشكى خۆى ھىنا چەرۆيەك ھەلبەستى چۆن بوو كەوشى بۆ پشيلەكە نەكريو كەچى چەندسەد گەزىكى مابوو بگاتەو بەرگاي مالى چاوى بە پشيلەكە كەوت، بە ھەلەداوان بەرەوپىرى دىت، بىرىك بە ميشكىدا ھات، پشيلە بۆر وتى: «كوانى كەوشى من؟»

تام وتى: «خانمەكەم ئەورۆكە جارى نەمكړيو»
پشيلەكە گوتى تام پىتوايە پياويش قەول بەدرۆزن دەردەچى؟ دەزانى چۆنە تام، جوان چا و گويت بكەو بەزانە دەلیم چى. ئەگەر بىت و كەوشم بۆ نەكړى چاوى مندالەكانت قەلپوچ دەكەم»

تام لە تاوى مندالەكانى كىچ كەوتە كە ولى وەختبوو دلى بتوقى، گوتى: «ئەى داد و بىداد پشەگيان نەختىك پشوت لەسەرەخۆ بىت، پىنەچيەكە وتى: تەنيا لينگىكم كەوش لە دووكانيدا نەماو، بىجگە لەو ھەش قالبى لاقى تۆى لە لا نەبوو. دەيگوت دەبى بتيەم بۆ شارى لەوئ ئەندازەى لاقت بگري.»

خوين بەرى چاوى پشيلە بۆرى گرتبوو، گوتى: دەى باشە كەى بچين؟ «تام وتى بەيانى» پشيلەكە وتى: «چاك بوو ئەو ھەت گوت، دەنا ئەو شەو ژن و مندالەكانت بە گردەنشنى دەدیت.»

ئەو ھى گوت و بە پشەپشەم دور كەوتەو. تام ئەو ھەندە ترسابوو لەوانەبوو زەندەقى بچى. پشيلە كە بەسەر ديوارى سەر گىرەكەو بە دەنگىكى ناخۆش گوتى: «ئەو ھى پىم وتى لە بىرت نەچى!» تام گوتى: «دلنيا بە، بەسەر ھەردووك چاوم.»

جا بەرلى خۆت بۆت وەگىرى. پشيلەكە رۆژىك تلووھى بەيانى لەخەو راست بۆو، مى نا لە دم وچاوشوشتن. خۆى رىك و پىك كرد. مەحتەلى ئەو بوو تام بچى بۆ شار، تام تەليسيكى بەتالى نابوو بن پىلى و لە مالى وەدەر كەوت پشيلە بۆر كەوتە شوئى. تام زاركى تەليسەكەى كەدەو و گوتى: «وەرە بچۆ نيو ئەو تەليسەو، دەتەبەم بۆ شارى»

پشيلەكە كوتى: پىويستى نىيە بە لاقى خۆم دىم تام وتى: قەزات لە گيانم شتى وا نابى خەلكى شار زۆر بە ئىرادن ھەر ئەو ھەندەى بزائن پشيلەم بەدواوھىە لاتاو و تەشەر و توانجى وام پيدا دەدەن، لەنيو خەلكىدا سەرم ھەلنايەت. سەگ بۆ ئەملا و ئەلا بردن بۆتە مۆد بەلام پشيلە، نا»

پشيله كه وهختی زانی دهمه به دهمه بیفایده یه ناچار خوی کرد به درگای تهلیسه که دا، تام دهست وبرد زارکی تهلیسه که ی بهست و دای به کولیدا، پرووی کرده چواررپیانه که. وهک بلین شتیکی چاوه پروان نه کراو بووا گه یشته ئه و شوینه ی قازی و راوچییه کان به چند تاجی و توله وه له گهل چند که سینکدا چاوه پروان بوون، قازی له پر له بهر دهم تامدا، قوت بووه. گوتی: «ماندوو نه بی تام»
 تام وتی: «قوربانن ب، ئیوه ماندوو نه بن»
 قازی وتی: «ئو تهلیسه چیه له کولت ناوه؟»

تام وتی: «هیچ نییه قازی گیان» به لام له بنه وه به چاو حالی کرد که پشيله که ی به ساغ و سلامه تی هیناوه. قازی وتی: «کلاوم ناچیتته سهر، ئو تهلیسه خالی نییه ده بی نشانم بده ی» پشيله که به سرته وه وتی: «هوی تام کونور، بیتوو راستی منی پیلایی هه تا مردن قسه ت له گهل ناکه م»

تام گوتی: «نه به گیانی خوم. دهنگ ناکه م. تو دلنیا به»
 به لام چاوی داگرت و قامکی بو تهلیسه که راداشت. گوتی: «هیچی تیدا نییه»

قازی گوتی: «به سیه تی تاقه تی شیر وریوی هینانه وه م نیه، خیرابه بزانه چیت له م تهلیسه دا هشار داوه»
 تام به دهله سه پرووی له قازی وه رگیرا، گوتی: «قازی گیان له تو وایه دروتان عهرز ده که م؟»

پشيله بوور له نیو تهلیسه که وه گوتی: «تام به و سهره شیرینه ت پنی بلایی له و تهلیسه دایه ونجرونجرت ده که م»
 قازی گوتی: «ئهی ئه گهر درو ناکه ی، بوچی ئه ژنوت دهله رزی.»
 ده بی بزانه تهلیسه که ت چی تیدایه»

دهستی دریز کرد تهلیسه که ی لی بستینی، تام به ئه نقه ست به گزیدا چوو، به لام عهر و چاوی من یه ک دوو دهقیقه ی پینه چوو پشيله که یان له تهلیسه که هینا دهری، کلکی به قهت گه سکیک ده بوو. خولاسه ی قسه سهرت نه هیشتیم قازی یه ک به خوی گورانندی و دهسته کانی له یه ک دا، تاژی و توله ی تبه ردا، ئه و روزه بوو به راو پوینیکی، سهیری ئه وهنده خوش تا ئه مرؤ که س نه ییدیوو. پشيله که خوی گه یانده زه لکاویک له قه راغ شار، سواره کان وهختیک نزیک بوونه وه له جیی خویان راوه ستان، ته نیا راوچییه ک نه بی ئه ویش لاقی ئه سپه که ی به زه لکاوه که دا نه ده چوو خوارئ. جه نابی قه شه به یارمه تی شاراوه ی (غیبی) دهیتوانی ئه سپه که ی به هه مو لایه کدا غار بدا. ههر ئه وه بوو راوچییه که و جه نابی قه شه که یفیان به و راوه ساز بوو. ئه وان چاویان لیوو، ههر که پشيله بوور له زه لکاو که نزیک بووه، سه گیک له پیش ئه وان دیکه وه بوو زوو گه یشته سه ری قه پی کرد به رانیدا پشيله که ش خوی راپسکاند و وه پیش تاژییه کان که وت پرووی کرده چارداختیک له نیو زه لکاو که دا چاویان لیوو له ده لاقه که وه خوی به دیوی ژووریدا کرد. سه گهل به بی مهحتل بوون دهوری چارداخه که یان دا، به لام به چه شنیک قورانیدان له ونه بوو نیوکی پیای بخهن. راوچییه که دابه زی و چوو نیو چارداخه که وه. بو ئه وه ی پشيله بوور دهریه رینی، به لام چی دیبی باشه؟ پیریژنیکی دزیو، له سووچیکدا له نیو جیوبانه که یدا راکشابوو! راوچییه که لیی دهرسی: «تو پشيله یه کت» نه دی خوی بکا به ژووریدا؟!»

پیریژنه که به دهنگیکی زیقنه وه ده لی: «پشيله لیره چی ده کا!»

سهگ وهږ دهوړی چارداخه که یان دابوو. پیریژنه که گوتی: «ئو سهگه له لیږه دور بخه نه وه، ئه ها، ها! میثکی سهرم چووا!»
 راوچیه که وهختیک له پیریژن راما چاوی وهک چاوی پشیله بوړ زیته ی دهات. په تووی له سهر پیریژن فریډا، گوتی: «دهی، دهی چاو و دلم پروون!»

سهیری کرد ئه وا که له که ی پیریژن خویناوییه، راوچی دهلی: ئه ی سهگباب خینو! پیت وایه نات ناسمه وه شهیتانی نه حله تی!«
 گورچیک درگای کرده وه و سهگل خوین به ژووریدا کرد. پیریژن دوو جار له جیی خو ی هه لبه زیه وه له پیش چاویان بوو به پشیله، له په نجه ره که وه هه لات بو ده ری. به لام نه ی توانی به بی ئاره قه ی رزگاری بیت. له چاو ترووکانیکدا سهگل له ت و کوتیان کرد. به لام برایان خو شی چیرو که که له وه دایه، ئه و سهگه چاره ره شان تازو خو له وه به دواوه نه یانده توانی بیجگه له مشک هیچی دیکه راو بکن.

* سهرچاوه: خنده ایرلندی، مترجم بو فارسی: محمد رضانی، ناشر: عابد، سال چاپ: بهار ۱۳۸۲

مردوو ناشتن

چالز بوکفسکی

ده بوايه کاتر میږ دوو و نیو هه شامات له بهر درگای مالی کیژوله مردووه که وه به ره و گورستان وه ری بکه ون. به لام خه لکه ره شپوشه که زور زووتر له وی وه خر ببوون. ئه وان له سهری کولانی هه ساری کلیسا چاوه پروان مابوونه وه. مالی کچوله که رووبه پرووی ئه و کولانه بوو. جا بویه ش ئه گهر ئاپوره کان له ویوه وه ری که وتبان، هینده ی نه ده خایاند دهگه یشته شوینی مه به ست دهر و جیران هاوکات له گه ل خه لکی شار و دی له گه ل هه وارچیان و ماسیگره کانی ئه و به نداوه ی که کچه که هیندی له خوارتره وه تیدا خنکا بوو. هه ر تازیه باریک که دهگه یشتی یه کراست دهچووه لای ناسیاوی خو ی و پاش ئه وه ی توزیک باسی ئه م رووداوه دلته زینه یان ده کرد. هه ر له بیریان دهچووه بوچی هاتوون. خیرا باسی گیروگرفتی شاروچکه که یان دههیتا گوری.

(جان موینی) له ریگا کونه که وه هاتبوو، هه رکه گه یشته سهری کولانه که، هه رای کرد جیمز ئوهارا: «جیمز حالت خاسه؟
 جیمز ئوهارا پیاویک بوو تیشکه لانه، سهر و سه کوتی هه ر له ریوی دهچوو، هه رکه گوئی له دهنگی موینی بوو ئاوری دایه وه و گوتی: «ئای، چون بم، شپرزه و به سهر یه کدا رووخوا، ئه تو چونی؟»

«منیش خهراو نیم، ئیژم ئەم کەنیشکە هەناسەسارده ئای چەندە جیی داخه!»

«هەر وایە بە خودای وەختیک مندالیکى ئەوەندە بوو دەمناسی!»
(دەستی هەتا سەر ئەژنوی هینا خوارى) گوتى: «نازانی چەندە مندالیکى زیت بوو! بەس بوو شتیکت پیوتبا، دەست بەجی وەلامى دەدایەو و سەرت سوردەما!» لە وەختى قسە کردنا سەرى قیت رادەگرت. جان مەك کلۆرگی لە دوورەو دەیت بۆ لای دەهات. وتى: «جان، تۆش لیڤەى؟!»

مەك گلۆرک پیاویک بوو سەر و چاو خپ، چاو چکۆله، دەم بە پیکەنین، دووکەل بە باقە لەسەرى هەلدەستا، لییان نزیك بۆوه.

لە وەلامى ئۆهارادا، گوتى: «ئەو نەبە دیم بۆ لاتان.»
مووینی گوتى: «لە حەفتە بازار دیتمت، کەچی تۆ هۆشت لە جیگایەکی تر بوو منت نەدى، گاگە لەکەت خاس فرۆشت یان نا؟»
«خەراب نەبوو لەو دەچوو زیاتریشان پیدابام، بگرە کەمتریش!»
«گویرە کەى هاوردبوت فرووشیا؟»

«نا، گوئلیکى چاکە، خو پوولی کیلویەک پیوازیان نەدەدامى...»
ئۆهارا دەستیکى لەسەر شانى دانا و گوتى:
«کاکە پیموایی تۆ هاتووی بۆ مردوو ناشتن، وانیه!»

جان مەك گلۆرک لەو بەرى شەقامە کەو و چاوی برپیه درگای مالى کیژۆله خنکاو کە و گوتى: «وام بە چاک زانی بيم بۆ شار، لەو پرسەیه دا بەشدار بم، خوا بیبەخشی!» (هاوکات، هەرسیک پیاو کە لەگەل ئەو، کلاو کانیان لەسەر خویان داگرت)

جان پرسى: «کەى دەنیژن؟»

مووینی وتى: «قرار بووگە سەعات دوو و نیم بینیزن، وەلى جارێ هەر خاوەخاویانە، قەراره درووشکەى پۆست بیت و جەنازە کەى هەلگرى، ئەمیش جارێ نەگەيوەتە بلفاست، جودا لەمانەش ئاشنا و دۆست لە (دەرى) یەو و بیئە ئیرە نانی نیمەپرویان گەرە کە. بەم حیساو تە سێى دووانیمە پۆ ماتل دەبین!»

جیمز ئۆهارا گوتى: «راستیش دەکەى!» لە پاشان رووی کردە جان مەك کلۆرگ، پرسى:

«ئەو گوئلیکە، پیموایە زۆرت گوتووه؟» مەك کلۆرگ، گەلا تووتنیکی خستە بەر ددانی، تۆزیک دواتر لە قونچکە کەى کردەو و پاش نەختیک جاوین تفیکی زەردى فریدا سەر جەدوولى قەراخ شەقامە کە، گوتى: «تۆ دەلیى من گرانم وتوو؟ بەلام من دەلیم بەو پارەیه زۆریش هەرزانه!»

مووینی وتى: «پیش ئەو هەى کەنیشکە بچى بۆ سەر بەحرى قسەى دەکرد و ئەکەنى! خودایە مردنى ئاوا بە قسەت کەس نەکەى!»

«زۆر بە شوین مەیتە کە دا گەران تا دیتیانەو!»

«بەلى، ئەرى وەللا»

جیمز ئۆهارا گوتى: «گوئلیکە کە دەدەى بە پینچ پاوند و پینچ پنی؟»

«کەمیکى دیکە بۆم زیاد بکەى دەیدەم!»

مووینی وەك کەسیک بیبەوئى قسەیه ک دووپاتە بکاتەو و گوتى: «خنکاو کەیان هەر لەو شوینە دۆزیبەو، زووتر تیییکە و تبوو پیاو سەرى سوپ ئەمینی، ئەم بنیادەم ئاو کە بەملا و ئەولایدا ئەدا، کەچی دواى هاوردوویە سەو سەر جیگاکەى هەو لەجاری!»

«بە سەرى تۆ وایە»

«جۆن، هەر قسەى تۆیه!»

پیاویک به کۆتیکى فشه وه له درگای مالى كچه كه ی دا. ئەو پیاوهی له تەنیشت مووینی راوهستابوو لهوی پرسى: «ئەو كابرایه كێیه ئەو تەپڵه یه ی له سەر ناوه و ئەو كۆته شوڤه ی له بهردایه، تۆ دهیناسی؟» مووینی وهلامى داوه: «ئەمه ئەولجاره دهیبینم. رهنگبى خهلكى ئەم ناوه نهبى. جيمز تۆ نایناسی؟»

ئۆهارا وتى: «نا، نایناسم، له وه دهچى به شه مه نده فەر هاتبى. فایتوونى پۆست هاتوو هه نازه كه راگۆیزى، ئەوه تانى (پتريك ماگراس) به سواری فایتوونه كه گهيشتى. مووینی دريژهى به قسه كانی دا و گوتى: «سه يريش نيبه تۆ راست بيژى، چاوت تيوه بوو له رۆژنامه ی (درى) دا سه بارهت به و كه نيشكه چى نووسيا بوو، ئەو ژنه جاهيله له دايره ی پۆست كار دهكا خه وه ره كه ی نووسيبوو!»

«هه روايه، منيش خویندوو مه ته وه. شتى سه ير و سه رسوڤه ينه رى نووسيبوو، پياو واقى وڤ ده مينى، بڤوام نه ده كرد. ئەو ژنه بتوانى شتى وا بكات!»

«وا دياره كار به ده ستى ده وله ت بى، به تۆش وانيبه؟» له رۆژنامه كه دا نووسيبوو ئەو كيزۆله جوانه به راستى زيرهك و فامیده بووه و هەر له قوتابخانه ی درى، كه باوكى نارده بوو، كۆليكى خه لات وه رگرتبوو، خودا ده زانى ئەو بابەى بۆ پيگه ياندنى چه نديكى پوول و پاره سه رف كردوو!»

«هه رواسه، به گيانى تۆ داواى رۆحى بنياده مى كردبا بۆيان پهيدا ده كرد. رۆژه په شى هه ناسه سارد، ئاى!»

«به لى، ئەو رووداوه فيرمان دهكا ده رحه ق به منداله كانمان كه مته رخه م نه بين و بيانعامليني!»

دوو لاوى كه له گهت، تاجه گولينه يه كى به نرخيان به دهسته وه بوو چوون له ده رگا كه يان دا، به بى مه حته ل كردن فه رموويان كردن. جان مووینی گوتى: «ئيوه و خواتان سه يريكى ئەم تاجه گوله بكن. ده زانن چيبه برائى من، هه تمه ن پووليكى خاسيان پيداوه، ها!»

«به لى، ئەو تاجه گوله يه كيه تى لاوان نارده ويه تى، به لىن وابوو كچه له گه ل يه كيك له ئەندامانى يه كيه تى لاوان زه ماوه ند بكات. يانى نه تيبستوو ه؟»

«نا، كوربه كه كى بوو، ها؟»

«وابزانم كورپى (مهك كاركن) بووه!»

«ئەى له م هه تيمه!»

«به لى، كورپه قوڤ كرا به سه ريدا!... جان مهك كلارك، گۆيزه كه كهت به شه ش پاوند و دوو پنى ده فرۆشى؟»

«كاكى خۆم، ئەگه ر پوولى چاكم بده نى ئەى بۆ نايفرۆشم!...»

جان مووینی وتى: «پياگ خاس زۆرن تاجه گول بنيرن!»

«به راستى هه روايه. به لام كاكى خۆم، پياو نابى له رۆژى ئاودا، سه ر داخات و ده ست قووچاو بى، دلاوا به و خيرۆمه ندا!... پيم بلنى بزائم جيمز، ئەتۆ حارزى شه ش پاوند و ده پنى بنيه خوارى؟»

ئۆهارا، كه ميک له خه لکه كه دوور كه وته وه و ئەو توتوتنه ی خه ريكى جووینی بوو تفى كرده وه، دريژهى به قسه كانی دا: «ده زانى چۆنه، من ده مويست بزائم ئەگه ر كه سيك كړيار بوو، به و پاره يه ده يفرۆشى يان نا، ده نا من پينچ پاوند زياتر ناده م!»

ئەگه ر وايه هه ر بييريشى لي مه كه وه، به و حيسييه من و تۆ ريک ناكه وين؛ له تۆ وايه ئەم گۆيلكه م ديوه ته وه، هه روا به هه رزان و تالان له چنگمى ده ربيني، هه تا ده مرى به و هيوايه به!»

ئۇھارا گوتى: «تەماشىا ئەو گىشتە خەلگە لىرە وەخرې بوون. رووى كرده حەشاماتەكە و گوتى: «ئەگەر ئەقلم ھەبى ئەو ھەزارە زىلەيە ھاتوون ھەتا لەگەل جەنازەكە بچن!»

«چاكي بۆ چووى، بەلام من لەو قەرەباغترىشم دیتووه، ئەو كاتەى دوكتۆر (كوچرىن) مرد لە بىرتە؟ ئەو خەلگەى لەبەر ئەو ھاتبوون، بروام پىنكە ئەوئەندە و نىويكى ئىستای ئەو خەلگە دەبوو!»
«بەلى ھەروا بوو، دوو كىلۆمتر خەلك راوہستابوون!»

درگای مالەكە كرايەوہ چەند كەسك چوونە ژوورى، مووینی وتى: «ھەر ئىستا ئەكەفنه رى.»

«وا ديارە، خودا بىبەخشى. تازە لەو دنيايە بەشى ئەو كىژولە تەواو بوو. دەبى لەورپووه ھەتا رۆژى قىامت تەخت بخوى!»
«رەحمەت لە قەورى باوكت، بە خوا قسەى خاس بە ئەمە ئىژن!»

درگاكە بە ئارامى كرايەوہ چەند كەسك تابووتىكى زەردىان لەسەر شان بوو ھاتنە دەرى، سىبەرى بىدەنگى شەقامى شاروچكەى داپوشى. پياوان بە نىشانەى رىز لىنان كلاوہكانيان لەسەر خويان لا برد. ئەوانەى وا كاتۆلىك بوون دەستيان بە نىشانەى خاچ لە سەر سىنگيان دانا. بۆ شادى رۆحى مردووهكە دوعايان كرد. زۆربەى ژنەكانىش لەچكەكانيان بە بەر چاويانەوہ گرت و ملان نا لە گريان. تابووتەكەيان لە شەقامەكەوہ ھىنا و بە شانى كۆلانەكەدا ھەلگەران. بەرەو گۆرستان وەرىكەوتن، حەشامات بە نەرمى و لەسەرخۆ كەوتنە جوولە زەنگى كليسا لەسەرەخۆ دەنگى لىبەرز بۆوہ، لە مالى كچە خنكاوہكە ژنىك بە بانگ و سەلا دەگرىا.

جىمز ئۇھارا ھەر لەو كاتەدا كە جەنازەكە بە بەر دەمياندا تىدەپەرى گوتى:

«گوئلەكەكەت بە شەش پاوند لىدەكرم»

مەك كلۆرگ كە بە نىشانەى خاچ دەستى لەسەر سىنگى دەدا، گوتى:

«خودا لىيخۆش بى! بەخۆراپى سەرى خوت مەھىشىتە، يەك قسە شەش پاوند و دە پنى»

«بە سەرى تۆ لەوہ زياتر قەوہم نىيە!»

«مردووت مرى، تۆ چەندە چەنەدرىژى دەكەى، پىم وتى قسە ھەزارە و يەكى بە كارە، شەش پاوند و دە پنى!»

«مالت بە قورئ نەگىرى بۆ تەماحت!... «وہللا ددانىكت بە حەوت سالان دەرھاتووه»

«بەو سەرە شىرنەت زۆر خەراپى بۆ چووى، زۆرىش خۆشسەودام!... كارىك بكە نە شىش بسووتى نە كەواو!»

«ئەگەر ئاوا پياوى چاكي ئەوئەندە پىندامەگرە»

«نا، بى ئەولا و ئەملا ھەر ئەوہىە وتم!»

«جارى ئەوہ ئاپۆرەكە لەسەر قەبرانە... وەرە با بچىن بۆ مەيخانەى (مالونى) ئەو وەخت دەزانم چۆن لەگەلت پىك بىم.»

به خهيال دهوری پر له خواردن له بهر ده می خوم ده بینم که چی
ئه وهش کار له من ناکا، بویه بنی دهوری به کهش ده کړینمه وه.

زور جار هاتوومه ته سهر ئه و باوه ربه به رزوو بم. به لام بیفایده
بووه باریک و بنیس بووم. راست له سهر وهختی خوی بامداوه ته وه.
بهس، بووه ماوه یه کی دیکه دریزه ی بده می و له برسا بمرم. به بی
ئه وه ی بزانه ئه و خو تاقی کردنه وه یه توقاندوومی، هر بویه به
دایمه ی خودا دهمم ده جوولیته وه. ئیتر به و حال و وه زعه وه په ریشان
نیم. بالام به رزه و له شولارم ریک و پیکه. جا بو ئه وه ی هه روا
بمینه وه ده بی له بیری خوم دابم.

برسیه تی بو گه لیک کهس وه بیر هیئانه وه ی مردنه، به لام له بهر
ئه وه ی من له وه پاک بوومه ته وه ده بی هوشم به خومه وه بی.
پیشتریش وتم زور جار فکرم له لای خوم نامین. له بیر چوونه وه بو
من به مانای مه رگه. وای به باش ده زانم هه میشه هه ر خه ریکی
خواردن بم. چاکترین ریکاش هه ر ئه مه یه. خو ئه گه ر نه شخوم خیرا
تووره ده بم و دو و دوشاو تیکه ل ده که م. ئیتر مل ده نیم له سیگار
کیشان و خواردنه وه ی مه ی. ئه و وهخت هه ر ده بی سه یرم بکه ی،
زور خراپه. زور جار له شه قامی مروی کز و پیس به جل و به رگی
شرول وه وهک میش و مه گه ز تیمده هالین. ئه وانه نه خوشن، به چاوی
ریوقاوییه وه ده ورم ده دن و به پسکه پسک ده پارینه وه: "برسیمانه!"
به خپسه وه لیان ده روانم. ئه وانه مانگی نانیک به سیانه، زوریش
که یف ده که ن، زور بی شه رمانه پیان ده لیم: "برسیتانه! چه نده
به خته وهرن!"

مل ده نین له گریان، ئه ویش چ گریانیک سه ریان به هه نیسکه وه
هه لده که ندری. ئیتر ئه و جار شل وشه ویق ملی ریگا ده گرنه بهر. به لام

تیر کردنی برسیه کان

رولان توپور

حه تمه ن وا ده زانی پیاویکی دروزنم؛ به لام قهت هه ستم به
برسیه تی نه کردووه. یانی هه ر نازانم برسیه تی چونه. هه تاکوو ئه و
جیگایه ی بزانه تینه گه یشتووم له چی ده چی. هه لبت زوریش خورام،
به بی ئه وه ی ئیشتیام له خواردن بی. له راستیدا هه ست به هیچ شتیک
ناکه م. هه تاکوو هه ست به بیمه یلیش ناکه م. کار و پیشه م بوته
خواردن.

زور به ی خه لک لیم ده پرسن: "ئه ی چون ده توانی دانیشی و
چیشته بخوی؟" ده بی بلیم نازانم. چونکه هه ر وا فیر بووم، وهختی
ده چه سهر میزی شیو خواردن، ده وریه چیشته که بو لای خوم
را ده کیشم. له وه تا تووشی فه راموشی هاتووم زور زوو شتم له بیر
ده چپته وه، وهختیک وه خو دیمه وه ده وریه که به تالوهه تاله. ناوایه
حالم، بروا ده که ن؟

بلئی به خواردن هیپوتیزم بوو یتم، یانی هوشم له لای خوم نیه؟
قهت شتی وا نابی! وتم ئه وهش پیشهاته، به لام نه ک دایمه. جاری وایه

ئەمن يەكەم رېستورانتىك كە دەبىيىنم خۇي تىرپادەكەم. يانى دەبىتە موعجىزە؟ ھەوھل پارو و ئاواي ئەو دىوى دەكەم. دلم بە توندى رادەژى. لەپر دەكەومە دلەراوكى. بە سەر خۇمدا دەرووخىم. ھىچ، تازە تەواو بوو بە گۆرپى خۇمدا رىام. ئىشتىيايەك لە گۆرپىدا نىيە. زۆر بە قىنەو داخى دلم لە سەر خواردەكە بەتال دەكەم. وەختىك كە قرتم لە چىشتەكە برى بەو داخە زۆرەي وا لە سەر دلم بۆتە گرى لە رېستورانتەكە دىمە دەرى، لووت ھەلدەكەم، بىز لە ھەموو كەس دەكەم. ھەر بەراستى پىم خۇش نىە برسىيەكان بىنم. لە وان بىزارم. برسىيەنە؟ بە تون! خۇزىا قريان دەھات. ھەر تۆزىكىش بۆ ئەوانە پەرۇش نىم! لازم بەو حىكايەتە ناك، وەختى لە سەر مېزى شىو خواردن خەرىكى خۇ تىر كردنم بە بىنىنى ئەو برسىيەنە كەيفم ساز دەبى.

پشیلە و قولە شەیتان

جیمز جویس

ئىستىيوى گيان. يەك دوو رۆژ لەو پشیلە يەكى جوان و خرپنم لە گەل برىك خواردەمەنى بە تام بۆ تۆ رەوانە كرد. پشیلەكەش نىو بنى گورپەي بووژانسى. رەنگبى نەقل و چىرۆكى ئەو نەزانى.

بووژانسى شارىكى چكۆلەيە لە قەراخ چۆمى لوار ئەويش لە ناوھندى فەرانسە داىە. ئەو چۆمە خورپنە يەكجار قوولە. ئەو بەر و ئەو بەرى چۆمەكە پتر لە ھەزار گەزە. ھەر لەكۆنەو ھەلكى بووژانسى بە سواری گەمىيە ئەم بەر و ئەو بەريان كردو ھەودا زۆر و ئاويش زۆر. پردىشان بۆ پەرىنەو ھە ساز نەكردبوو. خۇ ھەموو كەسىك نەي دەتوانى پرد دروست بكا، جا ئەگەر توانىشان پووليان بە دەستەو ھەبوو و لىي خەرج بكن. ئىستا دەبوو چيان كردبا؟ قولە شەيتان خىرا بەو خەبەرەي زانى، ئەو دايمە خەرىكى رۆژنامە خويندەو ھەبوو. لە رۆژنامە كەدا نووسرا بوو خەلكى شارى پىويستيان بە پردىك ھەيە. قولە شەيتان دەستىك جل و بەرگى جوانى كرده بەرى و وەرپى كەوت بۆ لای شارەدارى بووژانسى، ئەويش ناوى موسيو ئالفرد بىرنە بوو. ھەواليان دا بە شارەدار كە

* سەرچاوه: بەترين بچە عالم، مجموعە داستانهای خيلى كوتاه، گردآورنده: جيمز توماس، چاپ اول، ۱۳۷۸.

* كورته چىرۆكى ئامريكاي لاتين، كۆكراوھى جيمز توماس ۱۹۴۶

* سەرچاوه/ بەترين بچە عالم/ چاپ دوم/ نشر شولا/ ۱۳۸۱

میوانیکی بهریز دئ بۆ لای. شارهداریش بهبی مهحتهل بوون خۆیی بهجل و بهرگی جوان رازاندهوه و کلاوی کرده سهری و بالتهی تاییهتی له بهر کرد و میدال و زنجیری زیرو زیوی به بهرۆکی دا ههلواسی.

شارهدار ئه و کاتهی شوانانه دهخهوت میدالعهکهی له خۆیی دوور نهدهخستهوه. قوله شهیتان به شاره داری وت: له رۆژ نامه دا خویندوو مه ته وه که خه لکی شاری پیوستیان به پردیک هه یه. بۆ ئه وهی له م بهری چۆمه که وه بیه رنه وه ئه و بهری چۆم. گو تیشی: من ده توانم پرد ساز بکه م ویستی خه لک به جئ بیئم. پردیک دروست ده که م به که فی دۆستان. وهخت و زه مانئ زۆریشم ناوی، به ته نیا شه ویک سازی ده که م. شارهدار وتی:

جا ئه گهر وا بی به که فی خۆت پوولمان لی ده ستینی؟ ئیمه پوولمان نییه. قوله شهیتان وتی: تمه نیکی ئیوه م ناوی! ته نیا ئه وه نده به سه که سیک له ئیوه به سهر پرده که دا تییه ری، یه که م که س هه رکه په رییه وه و هاته ئه م بهر پرده که، ئه وه له خۆم بگاته وه، یانی تازه هی خۆمه! ئیواری داها ت و بوو به شه و. ته واوی خه لکی بوو ژانسی له جیوبانی خزان و خه وتن. به یانی له گه ل تاو هه لات خه لکی له خه و راست بوونه وه و له بهر په نجه ره ی ماله کانیا نه وه له ده ره وه رامن. به سهر سوورمانه وه وتیان:

تۆ ته ماشای ئه و شته سهیره بکه ن. به سهر لوار، دا پردیکی عه جاییان راکیشاوه! پردیکی جوانیان به (سپی سهنگ) ساز کرد بوو. قوله شهیتان به سه ما کردن له سهر پرده که وه چاوه روان ما بووه. تاکوو یه که م که س به سهر پرده که دا تییه ری ت و ئه ویش بیگری. به لام بی ت وایه که سیک ئه و غیره ته ی هه بوو؟ لاق له سهر ئه و پرده دا بنی.

هیچ کهس له خۆیی را نه دی له ترسی قوله شهیتان ههنگاو یک بچیته سهر پرده که. له پر دهنگی دههۆل و زورنا بهرز بووه و دهنگ و هه رای خه لک خه وت. راوهستان تاکوو بزنان چ باسه و چی دهقه ومی. موسیو ئالفرد بیرنه ی شارهداریش له دووره وه ده ر که وت جل و بهرگی ریک و پیک له بهردا و کلاویک به تیلای سهریه وه و میدالی زیر له سهر سنگ و سه تلایک ئاو به دهسته وه و پشیله یه کیش به باوه شییه وه هاته پیشی.

قوله شهیتان له سه ما کردن وه ستا و له و بهری پرده که وه به دوور بین چاوی به خه لکه که داگیرا. خه لکی شاری هه رکه چاویان به شارهدار که وت گور په یه کی به باوه شییه وه یه له گه ل یه کتردا که وتنه سرت و خورت و سه ریان سوورما.

پشیله که ش له شارهدار رامابوو، پشیله که ئیزنی ئه وه ی هه بوو سهیری شارهدار بکات، به لام زۆری پی نه چوو ماندوو بوو. دهستی کرد به کایه کردن به میداله ئالتونه که ی شارهدار. شارهدار پشیله ی له سهر پرده که دانا، هه شامات بیدهنگ بوون ده ستیان به ده میانه وه گرت. شارهدار یه ک راست ئاوی سه تله که ی به پشیله که دا کرد. پشیله وهک شیت و هار پی پی پیوه نا و ده رپه ری پشیله به سهر پرده که دا خۆیی گه یانده باوه شی قوله شهیتان و خۆیی به سنگیه وه نووساند. قوله شهیتان تووره بوو ملی نا له هات و هاوار کردن، رووی کرده خه لکه که و گو تی:

پشیله خرپنه که وه ره با من و تۆ ببینه دۆست و برادر با له ئه م خه لکه دوور بکه وینه وه. سهر ماته وه ره باوه شم با هه ر دوو کمان گهرم دا بین. پشیله که ی به دهسته وه گرت و به را کردن دوور که وته وه. له و رۆژه و به دوواوه خه لکی ئه و شاره به پشیله ی

بووژانسی مەنشوورن ئەو پرده ئیستاش که ئیستایه هەر له جیی
خۆیەتی خەلک و داشقە و ماشینی بە سەردا دەروا. گیانه شیرینه که م
بە م چیرۆکه که یفت ساز بوو؟ باوه که وره.

مندالیک وینە ی پشیلە ی دە کیشا

لافکادیو هرن

له دەوران ی زۆر کۆندا، له یه کێ له ئاوا ییەکانی ژاپۆن بنه ماله یه کی
وه رزیر ده ژیان. خه لکیکی باشی تیدا ده ژیا زۆریش ده ست کورت و
مندالدار بوون به زه حمەت به پری ده چوون گوزهرانیکی تالیان هه بوو،
کورپه گه وره ی ئەو ماله چوارده ساله بوو دهیتوانی له کاری
کشتوکالدا یارمه تی بابی بدا، کچه چکۆله سیان له کار و باری نیو
مالدا یاریده ده ری دایکی بی. به لام کوری چکۆله یان زۆر بیداروبار
بوو، که چی هۆشو گوشیکی باشی هه بوو دایکو بابی بیریان کرده وه
به جیگای ئەوه ی له کاری وه رزیر ی وه رده ن، چاک وایه بییه نه
په رستگه و بیته (راهیب) رۆژیک له گه ل خۆیان بردیان بو په رستگه ی
گونده که یان، ده وایان له راهیبی دلوا کرد بیی به مامۆستای
کورپه که یان و له داها توو دا بیکاته راهیبی چاک. راهیبی به سالا چوو
به روو خۆشیی وه چه ند پرسیا ری له منداله که کرد. کورپه که ش زۆر
زیره کانه و لامی دایه وه! پیره پیاو رازی بوو له لای خۆی رای بگری
و ده رسی پی بلی.

كورپە زور زوو فيرى دەرس خويندن بوو دەرس و ئامۇژگارى مامۇستاي لە گوڭ دەگرت، بەلام، تەنيا ئەو عەيبەي هەبوو لە كاتى دەرسەكانى دا وئەي پشيلەي دەكىشاوہ لەو شوئنانەش كە دەبووئەو كارە نەكا، كەچى وازى نەدەينا، راھيب چەند جارېك پېي گوتبوو ئەو كارە نەكا، دەست ھەلگري، بەلام ئەو ھەميشە ئەو وئانەي دەكىشاوہ و نەيدەتوانى دەست بەردارى كارەكەي بئ.

ديار بوو تواناي ھونەرى ھەبوو، بۇ ئەوہ لە دايك نەببوو بئتە راھيب پئت وايە راھيبكى باش لە ھەر شوئنيك خەرىكى كئشانەوہي وئەي پشيلە بئ؟ رۇژيک وئەي چەند پشيلەيەكى لە سەر ديوارېك كئشابوہ كاتېك راھيب بەئەمەي زانى پېي گوت:

- كورپەكەم! تۇ دەبئ ھەر ئئستا لە پەرسنگەكە برۇيە دەري، چونكە تۇ قەت راھيبكى باش نابى بەلام زور لەوہ دەچى ھونەرمەنديكى چاك بئ، ئئستاش دواين ئامۇژگارى من دەگوڭ بگرہ، ئەو ئامۇژگاريە قەت لە بئير نەكەي ئەويش ئەوہيە «شەوانە لە جيگاي گەورە بترسى و لە شوئني چووكە دا بخەو!»

كورپە چكولە، سەرى لە ئامۇژگاريەكەي راھيب دەر نەچوو «شەوانە لە جيگاي گەوہ بترسى و لە شوئني چكولە دا بخەو» يانى چى؟ مات و پەريشان لە پەرسنگە ھاتە دەري بئيرى كورپەوہ چ بكا بۇ كوڭ بچئ، خۇ ئەگەر يەك راست دەگەر اوہ بۇ مال، بئ شك بابى زور چاك داركارى دەكردو دەيگوت:

- بە قسەي راھيب نەكردوہ! ھەر بۇيە زاتى نەبوو روو بكاتەوہ مالى ناچار كەوتە بئيرى ئەوہي روو بكاتە پەرسنگەيەكى ديكەي ئاوايەكە، كە دە دوازده (مئل) لە دئيەكەي خويانەوہ دوور بوو، بيستبووي لە پەرسنگەكەي ئەوئندەري نەتەنيا راھيبكى، بەلكوو چەند

راھيبى لئبە، واي بەچاك زانى بۇ لايان بروات و ھەر چۇنيك بئ خۇي لەوي دامەزريئى، بەلام خۇ ئەو نەيدەزانى زور لە ميژە پەرسنگەكە چۇلە. ھوي چۇل بوونەكەش ئەوہ بوو (دئويك) راھيبەكانى ترساندبوو لەوي رايان كورپوو دئوہكەش بە تەنيا لەوي دەژيا، زور كەس لە جوامئرانى ئە مەلبەندە بۇ كوشتنى (دئو) روويان لە پەرسنگە كورپوو بەلام كەسيان بە سلامەت دەر نەچوووبوون، كەس ئەوہي بە مندالەكە نەگووتبوو، ھەر بۇيە بئ خەبەر لە رووداويكى چاوەروان نەكراو مى رى گرتە بەر، وەختى گەيشتە ئاوايى تاريك داھاتبوو رەنگ بئ زور كەسيش خەوتبن! كورپە چكولە چاوي بە پەرسنگە كەوت بە سەر كورپەكەي ئاوايەوہ چراي ژوورەكەش دايسا، ئەو جۇرەي خەلك دەيان گوت (دئو) بە ئەنقەست چراي ھەلكردوہ، تاكوو رئبواران و خەلكى لاوہ بكەونە بۇسەي دئوہكەوہ ئەويش مل لە خۇاردنيان بئى كۇرہ چكولە گەيشتە پەرسنگە لە درگاي دا كەس بە دەنگيەوہ نەھات، ديسان لى داوہ ئاخري دەستى بە درگاوە نا بە خۇشيەوہ دا نەخرابوو چووہ ژوورئ چراكە دايسا بە ھيو بوو راھيبكى بەرہ و پئيرى بئ، كورپە دانئشتوو چاوەروان مايەوہ دواي قەدەريك چاوەروانى تيگەي ئەو پەرسنگەيە چۇلە و تۇز و خۇل ھەموو لايەكى دا پۇشيەوہ جالجالوكەش دار و ديوارى تەنيوہ ئەگەر بە راھيبەكانى گوتبا ولاتيان بۇ خاويئ دەكاتەوہ رازى دەبوون راي بگرن؟

بۇ چى ھيچ كەس پەرسنگەكە پاك ناكاتەوہ؟ سەرى سوور مابوو لە رازى ئەم ژوورە بەلام ئەوہي بۇ ئەو جيى خۇشحالى بوو پەردەي سېي پەنجەرەكان بوو!

به دیتنی پهردهکان وهک گولیکی ژاکاو بووژایه وه هه بویه گوئی نهدا به هیلاکی و ماندووویی ریگه، خیرا قهلم و رهنگی هینا بهر کار دهستی کرد به وینهی پشیله کیشانه وه له سهر پهردهکان.

له سهر تهواوی پهردهکان وینهی پشیله کیشاوه، تا وای لیهاات ههستی به ماندوووبون و وهپهزی کرد له پهنا پهردهیهک دا خوئی گرموله کرد خهریک بوو خهوی لیبکهوئی له پر کهوته بیرری قسهکانی (راهیب) «له ژوووری گهوره بترسهو له شوینی چکوله دا بخهوه!»

پهرستگه که زور گهوره بوو ئه ویش ته نیا تا ئیستا له مه بهستی راهیب تی نه گه یوو وهختی بیرری لیکرده وه بو یه که مجار خیوی ترس سواری شانی بوو، وای به باش زانی جیگایه کی چوکه بو خه وتن وه دوزی: ئاخری ژوووریکی چکوله له ویدا دیته وهو خوئی تیراکرد له ناوه وه درگای له سهر خوئی داخست و لی خهوت له نیوه شهو دا قیژه وه هه رایه کی ترسینه ره له خهوی راپه راند، دهنگه دهنگیکی سهیر بوو ئینسان زنده قی دهچوو، ئه و گوره و قیژه یه ئه وهنده ناخوش بوو ئه و بهسته زمانه نهی دهویرا ته نانهت له درزی درگاکه شه وه بو نیو پهرستگه که بروانی له سهر جی و بانه کهی راکشاو وستهی له خوئی بری. چرای پهرستگه کوژابوو، به لام مرپه وه هه راکه هه و به رده وام بوو، دهنگوت کوله کهکانی پهرستگا هه ئیستا به لادا دین، دوای ماوه یه کی چاک ولات توژی بیدهنگی به سهر دا باری و دهنگه کهش مرد منداله که له نیو جیکا کهیدا جوله ی نه ده کرد.

کاتیک شه به قی به بیان له درزی درگاکه وه هاته ژوووری کوره چکوله هیدی و له سهره خو له دیوه که هاته ده ری، له دهوروبه ری خوئی روانی ئه وهی سهرنجی ئه وی راکیشابوو خوینیکی زور بوو له پهرستگه که دا رژابوو، گیانداریکی زه به لاه به قه ره شه و لاخیک له

شیوهی مشک له خوینه که دا گه وزیبوو! به لام ئه و (گامشکه) کی کوشتبوو؟ نه که سی دیکه ی لیوو، نه گیانداریکی دیکه ش هاتبوو ژوووری! له پر سهری وهر سووراند چاوی به دم و له وسی خویناوی وینه ی ئه و پشیلانه کهوت که شه وی له سهر پهردهکان کیشا بوویه وه.

ئه مجار تیگه یی بوچی (راهیب) ی پیر پیی گوتبوو «شه وانه له جیگای گه وره بترسی و له شوینی چوکه دا بخهوی».

ئه و منداله له دوار روژ دا بوو به وینه کیشیکی گه وره ئیستاش له ژاپون وینه ی پشیله کان به گه وره کان نیشان ده ری.

* سه رچاوه: داستانهائی با قهرمانان کوچک از نویسندگان بزرگ، ترجمه: رضا سید حسینی، ناشر: انتشارات آرمان انتشارات یزد
* گوئاری رمان / ژ / ۶۹ / سالی ۲۰۰۲

مۆتەكە

هوشەنگ گولشیری^۱

گوتم بەریز سەداقەت، من دەلیم وەرە شتیک بلین، با، ھەر چییەک بئ، باشە رۆز باشە، تەنیا قسە بکەین. دەکرئ ھەر ھەموومان بە یەکەو، قسە بکەین، سەبارەت بە چی؟ نازانم. بەلام نابئ کەس دەنگ بەرز بکاتەو، یانی دەبئ بە جۆریک بدوین، وەک ئەو وەبئ قسە بۆ یەکدی دەکەین، ھەر وەکوو ئەو دەسەڵەت کە سەتە خەریکی قسە کردن بیت. کەسەکانی دیکە گوئ ھەل دەخەن. دەسەلاتیش ھەییە ھەوار بکەین، یانی ئەگەر کەسێک ھەزێ لئ بوو دەتوانئ بگورینئ، بەلام نە ئەوئەندە بە توندی ئەو ژنە ی و لەخوارەو یە گوئی تیوہ بیت.

رەنگبئ بکرئ چاومان بگرین و زارمان بکەینەو، وەک ئەو دەسەڵەت کەس دیار نەبئ، وەک ئەو دەسەڵەت کەس گوئ نەگرئ، با، نە ی گرئ، ئیمە با، قسە بکەین، من ھەزەم لە قسە کردنە، قسە کردنیک ھەست بە خەم و

خەفەت نەکەم وای بئ بیر نەکەمەوہ ئیستا دەست بە گریان دەکەم، خو ئەگەر ھاتوو مەلم لە گریان نا، یان ئیوہ، یان یەکیک لە ئیوہ، گریا، دەتوانئ سەر بکاتە سەر شانی من. ھەر وەک گوتم سەر شانی من. ناچارئیش نیت. تەنیا ویستم بلیم دەبئ راست ھەر وەکوو ئەو کاتە ی لە بەر خوئەوہ ویرەویر دەکەم، مەلم بئ لە گریان یان وەکوو ئەو وەختە ی سەرتان دەکردە سەر رانی دایکتان، بەبئ ئەو دەسەڵەت شەرم بتان گرئ، یان بیر لەوہ بکەنەو، کەسێک دەتان بینئ... من کە ئوام.

گوتم، فەرخوندە خانم، بروتان ھەبیت ئەم ترسێکم نییە، خو ئەوہ شتیک نییە بکرئ بە دەرز ی و دەرمان، یان پیاسە کردن لە کەناری شەقامەکان یان بە داگیرساندن سیکاریک و دوان چارەسەر بکرئ. لێرەدا بروات ھەبئ من جاری وایە ھەر دەلئ ناتوانم ھەناسە بکیشم. نەک لە داخ و قیندا، تەنیا ناتوانم، بە شتوہی ئیستا... سەیر بکەن. دەستم درئ دەکەم ئاوا، قامکەکانم خەریکی لەرزین، بۆ چی؟ نازانم، لە توورەبیمە؟ لە بئ خەویمە؟ نا، خەتای ئەو شتەنە نییە. ھەر بۆ نمونە ئەو کەیکە گەورە ی بەریز سەداقەت، یان ئەو چەپکە گۆلە ی ئیوہ جاپۆرم دەکات. بۆ چی؟ تیناگەم. لە گەل داوای لئخۆشبوون، ھەلبەت. یان وەکوو ئەو بۆینباخە رەشە ی خالو گیان کە پازدە سالا لە ملی دایە ھەر دەلئ تەنیا ئەو تاقەدەنکە ی ھەییە، سەیرئیش نییە تەوای بۆینباخەکانی ھەر ئەو رەنگە بن، یان ھەر ئەو تەنیا رەنگە لە سەر جەل و بەرگە کە ی دەکالیتەو، دەلئ مە ی بخوہ، روو بکە مەخانیەکی بئ ھەراو ھووریا، بە سەر پیوہ، بە دلئ خوئ بخوہ. دوایە چی؟ بۆ ئەو دەسەڵەت مەستی بکەم؟ شتی وای نابئ، تازە، مەستئیش نابم، بەم زووانە نامگرئ، تەنیا گێژییە و ھیچی دیکە. خو ئەگەر زۆرئیش بخۆمەو، خرابتر دەبئ، تازە بیفایدەییە! ئەو ی بەیانئ؟

^۱ هوشنگ گلشیری: ۱۳۱۶-۱۳۷۹

رۆمان نووس و چیرۆک نووسی بە توانای ئیرانی خاوەنی کورتە رۆمانی «شازدە احتجاب» کۆمەلە چیرۆکی «جەخانە» و... ئەم چیرۆکە ی بە ناوی مۆتەکە لە جەخانە وەرگیراوە. سالی چاپ ۱۳۷۹، انتشارات نیلوفر

به‌یانش سهر هیشه و مه‌زه‌ی گه‌س و تامی دهم و... مرۆتیده‌کات ته‌نیا خه‌ون بووه، خه‌ویکی ئه‌وه‌نده قوورس وه‌ک بلی هه‌شت نوکات ژمیر زیندوو نه‌بووه، قورس و رووت، به‌بی هیچ خه‌ونیک، زینده خه‌ویک، شتیک.

گوتم، خالوگیان، خو جیرانه‌کانی منت له بیره؟ نازانم. دوور نییه ئه‌وتان نه‌دی، زور باشه، گرنگ نییه. که‌له‌گه‌ته. به‌لام له‌ویوه، له بهر تیشکی مانگه شه‌وه‌که‌وه به‌رز دیاری نه‌ده‌دا، ئیواران ده‌هاته نزیک باغچه‌که، سهری خونچه‌ی گولی نیلوو فه‌ره‌کانی به سهر په‌نجه‌ی ده‌ستی راست ده‌گرت و به‌قامکی ده‌ستی چه‌پی هه‌لی ده‌پساندن. ئه‌وه کاره‌کانی بوو، دووسی روژیک ههر به‌م چه‌شنه ده‌مبینی، مه‌گه‌ر له نیو باغچه‌یه‌کی چووکه‌دا، ئه‌ویش ته‌نیا ئه‌و کاته‌ی چه‌ند باداکیک هه‌بوو بی، چه‌ند دانه نیلووفه‌ر وه‌ده‌ست بکه‌وی. ههر ئه‌و گولانه‌ی که هیشتا پینه‌که‌نیون؟ ئیواره‌ی روژی چواره‌م و پینجه‌میش دۆزییه‌وه.

ده‌گه‌راو په‌یدای ده‌کردن. زور باشه، دواتر ئیواره‌ی شه‌شه‌م روژ بوو. وه‌ک بزانه‌ی ده‌ییه‌وه. ده‌بوو نووکی نیلووفه‌ره‌که‌ی گرتبا، ئه‌و خونچه‌یه‌ی وا هیشتا نه‌کرا بووه، ههر ده‌بوو به‌ دوو سهری قامکی ئاماژه و قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ستی چه‌پ قه‌وه‌ی لیدا. چه‌ند جاریک ئه‌و کاره‌ی کردبوو. به‌لام ده‌نگیک نه‌بوو. وای بو چووم له‌وانه‌یه‌ من نه‌توانم، یان له بهر ئه‌وه‌ی ناتوانی باش نووکی گوله‌که‌ بگرئ، نایگرئ. به‌دل پنی خو‌شبوو بیدۆزیته‌وه. ده‌مزانی ئه‌گه‌ر هاتوویه‌کیک په‌یدا نه‌کات ده‌ست پیده‌کاته‌وه. هه‌ولیشی دا، وا دیار بوو زیار له روژان. چوو ه‌نیو باخچه‌که‌وه و ژیر گه‌لاکا نیشی پشکی.

منیش ته‌نیا جوولانه‌وه‌ی شان‌ه‌کانیم، بیی، گوتم: «خاتوو اشراف السادات، شتیک رووی داوه؟»
هه‌ولم دا بلیم: «اشراف السادات، اشراف السادات، مه‌گه‌ر نه‌ ئه‌وجاره په‌یدا بوو؟»

نه‌م گوتم، ته‌نیا گوتم: «خانم گیان!»
نه‌ی بیست. ده‌نگم هه‌لبی: «خاتوو اشراف السادات، داوای لیخۆشبوون ده‌که‌م بوومه‌ته زه‌حمه‌ت بو‌تان.»
ههر له‌وی له قه‌راخ باغچه‌که دانیشتیوو. سه‌یری من یان ئه‌و به‌رزاییه‌ی نه‌کرد. به‌لام من تیگه‌یشتم سهر و چاوی ته‌واو ته‌ره. به‌ده‌م بزیه‌که‌وه ددانه‌کانی دره‌وشانه‌وه، دوو ریز ددانی سپی، بیرم لی ده‌کرده‌وه زه‌رده‌یه‌ک له سهر لیو، گوتم: «ئیه‌ن؟»
گوتم: «به‌پیز نه‌به‌وی لیره نییه؟»
گوتم: «له ژوورین، کارتانه‌ی پیه‌تی؟ ده‌ته‌وی بانگی بکه‌م؟»
گوتم: «ئیه‌ ده‌بی...»

ویستم بلیم: «ده‌بی زیاتر بگه‌رین، له‌وانه‌یه له سهر دیواره‌که، یان له نزیک ته‌نافی جله‌کان بتوانن بیدۆزینه‌وه»
ده‌رفه‌تی نه‌دا گوتم: «ئه‌ی من؟»
گوتم: «به‌لی، یانی بیرم کردۆته‌وه، نه‌کا دیسان منداله‌کانتان... پیم نالی حال و وه‌زعی نه‌سهرین چۆنه»
گوتم: «ههر ئیستا شیره‌که‌ی خوارد هه‌تاکوو دوو کاتژمیری دیکه له خه‌و هه‌لناستی»

فەرھەنگۆک:

ئامال شین: شین و خۆلەمیشی
ئاورکوژینەو: ئاگرپ
ئەرتەش: سپای دەولەتی، لەشکر و...
بازەلین: کایەى مندالان
بنیس: لەر و لاواز
بیداروبار: کز و باریک
پارکی شار: شارى یاری، باخچە
پیاگ خاس: پیاو چاک
تلوح: تلوع، سەرەتای خۆرکەوتن
تەقیلە: جوړیک کلاو
تیشکەلانە: باریکە
جەوال: گونییەى گەنم و نوک تیکردن، تەلیس
چلەپاندن: شیر خواردنی پشیلە و سەگ
حەیس و بەیس: کەین و بەین
داھۆل: داھۆلی سەر بیستان
دەلەسە: درۆ، فرۆ فیشال
دەمکوت کردن: لە دەم دان
رە: پیوانەى گەنم و جو، دوو کیلو
ریوہلە: لاواز
رۆنیشت: دانیشت
شەرە: دەفرى ئاو خواردنەو
عەللاف: گەنم کپ، ئەو کەسەى گەنم دەکپ

فش: ھەراو

قەلپووج: خالی لە کلینە
قەندەکیش: قەننەکیش، سیگارکیش
قەلەمە: لقەدار بۆ ئەندازە گرتن
کەسک: سەوزى تۆخ
کوتهى کوتراو: تەو دارەى گوشتى لەسەر دەجنن
گل دانەو: گێرانەو، ھیشتنەو
گەرەک: لازم، پێویستە
گەرپاوە: مرۆی لە چل بەرەو ژوور
لیس: لستەو، سەپینەو
میل: کەرستەى چنن
میژۆکە: چلی داردەمووکانە
ھاوردبووی: ھینابووی
ھاوسا: جیران، ھاومال
ھیپنوتیسیم: خەوی موغناتیسی، دەستکرد، hypnotisme
وانیتبار: پیکاب